

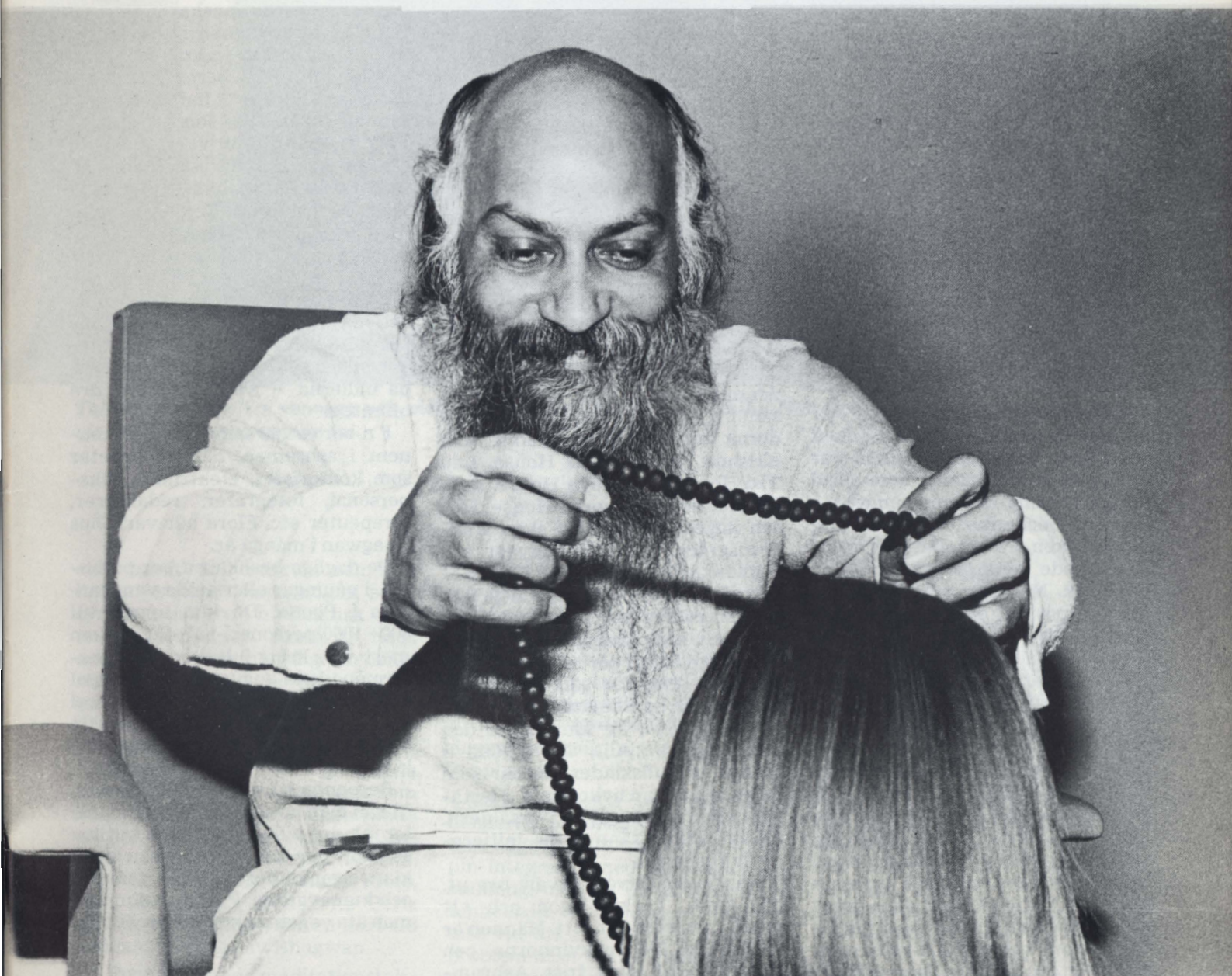
SÖKAREN

NR 6

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

1978

PRIS 7:00 inkl. moms

Bhagwan Shree Rajneesh, en enastående andlig mästare...

Tusentals andliga sökare från skilda delar av världen samlas kring Bhagwan Shree Rajneesh. En av dem som varit i hans ashram i Poona, Indien är stockholmaren

Jan Vintilescu. Läs hans berättelse på sidorna 2-8! På bilden ovan är det en ung kvinna som genomgår invigningsceremonin och får ett radband av mästaren.

EN UPPLYST INDISK MÄSTARE

Jan Vintilescu har besökt

BHAGWAN SHREE RAJNEESH

Det hela började för min del en oktoberdag 1976 i London. Under min sedvanliga bokjakt kom jag till Great Russell Street, där för övrigt British Museum ligger. I en boklåda fick jag i mina händer en pocketbok utgiven av Thames & Hudson med titeln The Book of the Secrets. Jag var egentligen inte alls intresserad, ytterligare en av de alltför många pretentiösa produkterna i mystikbranschen, tänkte jag. Och han som skrivit boken, Bhagwan Shree Rajneesh – vilket krångligt namn förresten – vem var han? En av dessa otaliga gurus som fått gratisskjuts av de senaste årens ockulta våg och som på ett parfymerat metafysiskt fikonspråk inbillar neurotiska nutidsmänniskor att de har patent på den rätta genvägen till Sanningen?

Mina förutfattade meningar var många och min motvilja mot boken var stark. Men starkare ändå var mina inre radarsignaler, som alltid hittills lett mig rätt under mitt sökande i böckernas värld. Så jag köpte boken. På hotellet den kvällen började jag läsa den. Det blev en chock. Men inte som jag trott, utan av positivt och betydelsefullt slag. Boken visade sig vara Bhagwans kommentarer till Vigyana Bhairava Tantra, en indisk urkund med korta sutras lagda i guden Shivas mun. Varje lärosats är en formel för en meditationsteknik och tillsammans – 112 stycken – täcker de alla vägar till meditation som står människan till buds.

När jag avslutat boken visste jag att här talade en verklig mästare utifrån sin egen inre och levande kunskap. Varje mening skar tvärs igenom mina intellektuella strukturer och psykologiska försvarsmekanismer och träffade med arketypisk sprängverkan mitt innersta centrum. Här fanns en röst som jag väntat på i alla år, en röst som med starkströmladdad mjukhet, utmanande generositet och hänsynslös kärleksfullhet kallade på mig...

EN BLANDNING AV AV KLOSTERFRID OCH SOMMARCAMP

Och så kom jag då till Poona strax före jul 1977 för att under sex veckor "studera" i Bhagwan Shree Rajneeshs ashram. Staden ligger ca 20 mil öster om Bombay och har 1 milj invånare. Med sitt läge ca 600 m ö h har Poona även sommartid ett för indiska förhållanden hyggligt klimat. Det är en ganska öppen och grön stad med endast ekon av den fattigdom och misär som skriar i storstäder som Calcutta och Bombay. Här finns ett universitet och en del industrier, däribland några svenska: Atlas-Copco och Sandvik. I stadens villaområde ligger Rajneesh Foundation – Rajneesh-Stiftelsen. Den består av en samling huskomplex, där byggnaderna har klingande namn som Krishna House, Jesus House, Lau Tzu House, Chaitanya House, Eckart House, Mohammed House. Husen ligger inbäddade i skön trädgårdsgrönska. Allt är snyggt och rent.

Man behöver bara träda in genom den magnifika portalen i vit marmor och med tunga, mässingsbeslagna trädörrar för att känna den speciella atmosfär som här råder och som är en blandning av allvar och lekfullhet, av klosterfrid och sommarcamp. Alla är klädda i orange bomullskläder, så när som på en och annan nykomling. Flertalet verkar vara i 25–35-årsåldern. Nästan alla är sannyasins, initierade av Bhagwan.

Många ser förvånansvärt bra ut, har klara, vackra ögon och ett mjukt men bestämt sätt. Männen är långhåriga, liksom kvinnorna, och låter skägget växa fritt. Ashramfolket utgör en verkligt kosmopolitisk grupp, där amerikaner är i stor majoritet. Därefter kommer i numerär västtyskar, engelsmän, nederländare och australiensare. Många kommer också från Frank-

rike, Schweiz, Italien, Spanien, Mexico, Japan... Av det ännu relativt ringa antal som kommer från Skandinavien är danskarna flest.

Indier förekommer i ashramen, men inte i så stort antal som man kunde vänta. Det beror väl på att Bhagwans "image" i Indien inte har samma strålgång som i väst. I Poona är han definitivt en omstridd person. Revolutionär, säger somliga med tanke på att han bryter med hinduisk tradition. Sexguru kallas han av dem som finner hans tabufria syn på sexualitet vara anstötlig. Saken blir inte bättre i befolkningens ögon av att man kan se swamis och mas (manliga och kvinnliga initierade) hand i hand på gatan eller – hemska syn! tycker de superpryda indierna – kyssande varandra offentligt.

F n bor ca 150 sannyasins permanent i ashramen, där de arbetar som kontorister, elektriker, kökspersonal, fotografer, redaktörer, terapeuter etc. Flera har varit hos Bhagwan i många år.

De dagliga besökarna bor på hotell, i våningar eller enkla vandrarhem i Poona. De kan uppgå till 800–1000 personer, när det är som mest d v s kring jultid och i semester månaden augusti. Som regel stannar man här 6–8 veckor, ibland 3–6 månader eller längre för att vistas i Bhagwans terapeutiska kommun.

Beroende på vilka krav man har, så kan man naturligtvis leva mer eller mindre billigt. På en svensk tusenlapp per månad kan man dock klara sig inkluderande mat, husrum och kursavgifter. På ashramen kan man äta vegetariskt gott och billigt.

UNIKT PSYKOTEKNISKT LABORATORIUM

Att framför allt människor från Amerika och Europa attraheras av Bhagwan beror förmodligen på att han inte representerar någon spe-

ciell traditionell religion och inte heller försöker skapa någon sorts synkretistisk tro i hinduistisk eller annan förklädnad. Ändå är hans ashram ett genuint religiöst centrum, en vibrerande kosmisk mottagargarstation. Och ett laboratorium där man arbetar med östliga och västliga psykotekniker i en omfattning som hittills är unik på denna planet. Den enda verksamhet som kan tänkas komma i någorlunda närhet är Esalen-Institutet i Kalifornien, growth-rörelsens Mecka. Särskilt nu sedan Richard Price, som tillsammans med Fritz Perls grundade institutet, för en kort tid sedan initierades av Bhagwan.

I Poona används meditationstekniker från bl a buddhism, hatha yoga, zen, tantra, taoism och sufism. Samtidigt experimenterar Bhagwan med de nya metoder som kommit fram under senare år inom growth/human potentialrörelsen

och den humanistiska psykologin och som eftersträvar personlig utveckling och frigörelse. Under Bhagwans ledning arbetar således erfarna terapeuter från USA och Europa med gestalt- och primalterapi, bioenergetik, encounter, strukturell integration (rolfing), alexanderteknik, massage, hypnoterapi etc.

Men alla dessa tekniker blir i händerna på Bhagwans medarbetare något annat, något nytt. Terapi integreras med en religiös inställning, med en kosmisk medvetenhetsakt. Behandlingen stannar inte vid att försöka lösa specifika problem utan vill en genomgripande helhetsförändring. Hand i hand med meditation går den till grunden av problematiken: en snedställd livsattityd, en känsla av hemlöshet i tillvaron, en blindhet i förhållandet till Gud, de yttersta tingen eller vad man nu vill kalla det.

DEN GUDOMLIGA MÄSTAREN

Den främsta orsaken till att människor i allt större mängder från världens alla hörn finner vägen till ashramen i Poona är dock närvaron av Bhagwan själv. Med sin psykiska supervitalitet och sällsamma karismatiska utstrålning är han som andlig ledare, som guru, större än de stora i denna tid. Vad mera är han än en hel människa, en helig man och en ljusgestalt, vad jag förstår, liknande Lao Tse, Buddha, Krishna, Jesus...

Bhagwan Shree Rajneesh (uttalas Bagoan Shri Radshnîsh) föddes den 11 december 1931 under namnet Rajneesh Chandra Mohan i delstaten Madhya Pradesh. Från 1957 undervisade han i filosofi vid två indiska universitet. Men 1966 lämnade han tjänsten sedan han gjort sig impopulär hos universitetsledningen och myndigheterna på

Talrika sökare efter sanning och vishet sitter varje morgon i Buddha Hall och lyssnar på Bhagwans improviserade och inspirerande tal.

grund av sin kritiska inställning till politiskt maktmisbruk och religiös slentrian samt på grund av sin för indiska förhållanden chockerande fria syn på sexualiteten.

Redan under sin universitetstid hade Bhagwan rest omkring i Indien för att väcka människor till andlig insikt. Nu intensifierade han sin verksamhet som vandrande lärare. Överallt framkallade han stor entusiasm – men också stor uppståndelse och indignation. Tusentals indier blev hans lärjungar, innan någon i Västerlandet hade hört talas om honom. Och det var under denna tid som hans anhängare gav honom namnet Bhagwan – den gudomlige. Shree betyder mästare.

Först 1970 sökte sig västerlänningar till honom i Bombay, där han i en våning inrättat sin första större ashram. Det var till en början utslutande folk från USA som kom dit. Ryktet hade nämligen där spritt sig att i Bombay fanns en ovanlig guru, som inte bara visste allt som är värt att veta om religion, filosofi och psykologi – äldre och modern, österländsk och västerländsk – utan också arbetade pragmatiskt, existentiellt och experimentellt. Med de amerikanska elever som var väl förtrogna med de nya psykoterapeutiska disciplinerna i USA började en ny helhetsinriktad, indisk growth-skola att växa fram under Bhagwans ledning. Snart

fanns det ett starkt behov av betydligt större utrymme och 1974 kunde man flytta till den stora ashramen i Poona.

DET DAGLIGA PROGRAMMET

Klockan 06.00 börjar det dagliga programmet med en timmes dynamisk eller sk ho-meditation. Den försiggår i grupp i den stora Buddha Hall, en byggnad med tälttak och öppna sidor. Hit kommer också kl 08.00 varje morgon ca 500–700 människor för att vara med om dagens stora händelse: Bhagwans 90 minuters föreläsning, varannan månad omväxlande på engelska och hindi. 10.00 är det i allmänhet dags för sufi-dansen som håller på fram till 11.00. Det rör sig om sångdanslekar som under vackra, gyllenblonda Ma Aneetas ledning har en förunderlig förmåga att knäppa upp kroppen även på den stelaste och göra själen naken och mottaglig. Sällan eller aldrig har jag väl gråtit så lyckliga tårar som under dessa allvarslekar. På eftermiddagen kan man lyssna på en bandinspelning av något Bhagwantal. Mellan 17.30 och 18.30 är det kundalini-meditation, också i Buddha Hall.

19.00 varje kväll är det darshan, möte med mästaren. Det är då som Bhagwan tar emot 30–50 människor, "diagnostiserar" nyanlända

och rekommenderar var och en lämpliga kurser och meditationer, förhör sig om just avslutade gruppkurser, vars deltagare sitter med på darshan, och tar farväl av dem som lämnar ashramen. Det är också då som Bhagwan initierar dem som vill. Darshans är de stora, efterlängttade stunderna i ashramlivet, då man under några intensiva, oförglömliga ögonblick kan få vara i omedelbar närkontakt med en uppläst mästare.

Meditation camps, meditationsläger, hålls varje månad från den 11:e till den 20:e. Då byggs det ovan nämnda permanenta programmet ut med flera kollektiva meditationer.

Det är mellan dessa meditationsläger – alltså från den 21:a till den 10:e varje månad – som gruppkurserna äger rum. Under den tid jag vistades här fanns över 25 kurser på gång, som kunde sträcka sig från ett par dagar till en eller två veckor. De omfattade bl a awareness, bioenergetik, encounter, gestalt, hypnoterapi, massage, primal, rebirthing, tantra, vipassana och zazen.

Själv deltog jag i en tre dagars enlightenment intensive under den stenhårda och varmmjuka Ma Prem Amida, f d kända arica-terapeuten Enid Stevens från USA. Jag var också med om en centering-kurs på sju dagar, som inkluderade en hel del Gurdieff-övning-

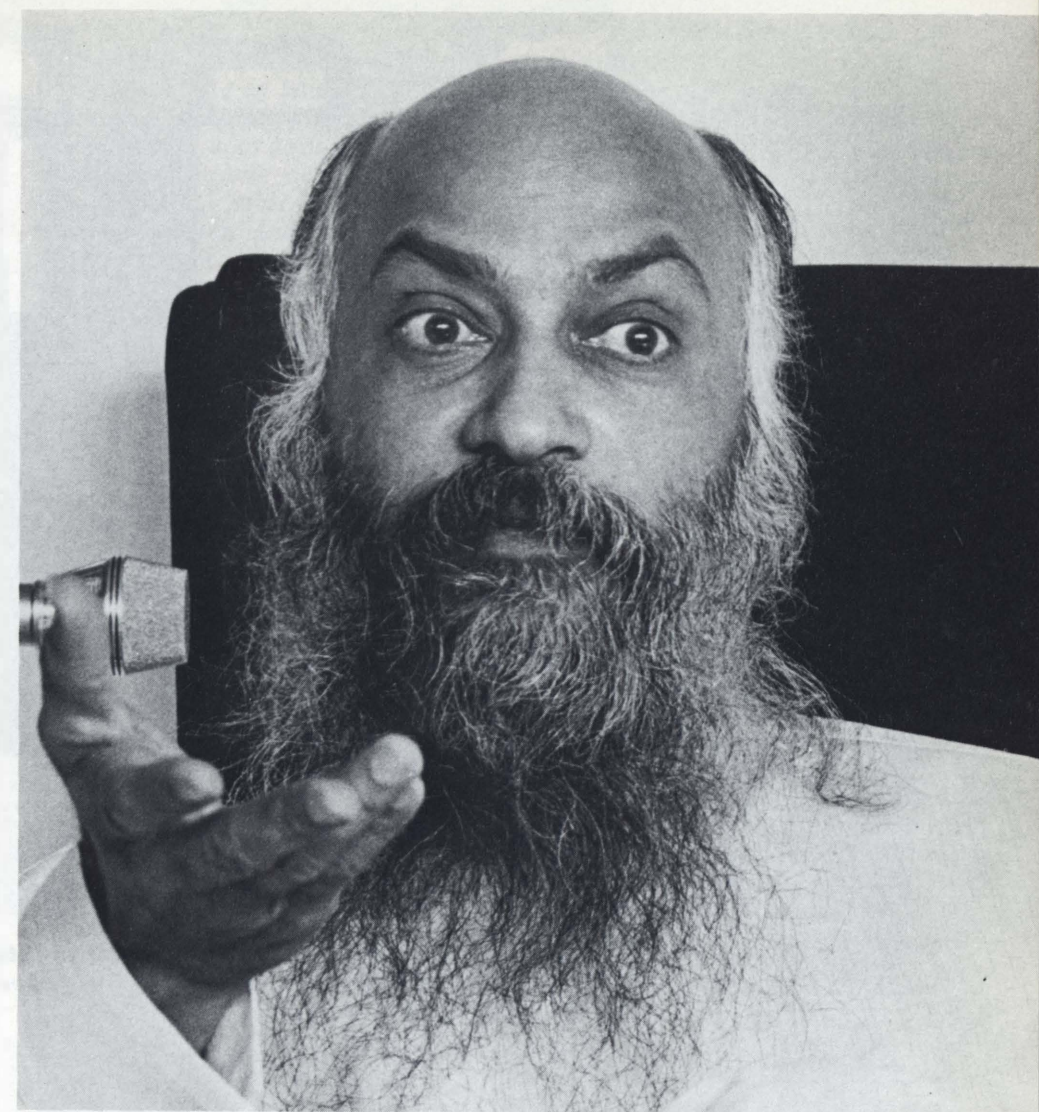
ar och leddes av den vänligt ironiske Swami Prem Prasad, tidigare verksam som psykolog i Västberlin. Jag hann också med en femdagarskurs som kallas lila, d v s lek på sanskrit. Under den fruktansvärde och underbara trollkarlen Somendras ledning syftade denna intensivgrupp till ett friläggande av energiflödet, till kroppsligt och själsligt naketgörande à la gestalt samt till healing. Det var Somendra som grundade och ledde growthcentret Community i London och som under sitt tidigare namn Michael Barnett skrev den internationellt uppmärksammade boken *People Not Psychiatry* (Allen & Unwin 1973).

BHAGWAN TALAR

Klockan är strax före 08.00 på morgonen och jag sitter tillsammans med ca 600 människor i Buddha Hall och väntar på att Bhagwan skall komma för att hålla sin dagliga en och en halv timmes *discourse*. Tidigare på morgonen har jag kommit till ashramen från mitt hotell i det vid sidan av hyrd cykel vanligaste transportmedlet, en trehjulig motorrikshaw. Halv åtta har jag ställt mig i den ringlande kön, passerat två kvinnliga luktväktare, som kollat att jag inte använt rakvatten, tvål, deodorant eller något annat med parfym i sig. Bhagwan är nämligen allergisk för kosmetiska dofter.

Men nu sitter jag i alla fall här på min medhavda lilla kudde och huttar litet, det kan väl vara så där ca 15 grader denna decembermorgon, i mina orange bomullskläder. De första dagarna gick jag omkring i "civil" klädsel, men det kändes alldeles galet och efter ett besök hos en av Poonas otaliga och billiga skräddare har jag nu den rätta färgen, åtminstone utanpå. Man behöver alltså inte vara sannyasin, invigd, för att kunna gå klädd i orange.

Vi har suttit här nära en halvtimme, andäktiga, när en röst i mikrofonen manar auditoriet till fullständig tystnad, så snart Mästaren närmar sig. Och nu kommer han i sin Chevrolet Impala, körd av en kvinnlig sannyasin. Tystnaden är intensiv och jag registrerar endast några morgonpigga fåglar och en lokvissla på avstånd. Plötsligt står Bhagwan där på podiet i sin vita klädnad och besvarar vår hälsning med handflatorna ihop. Hans leende är strålande. Inte särskilt lång fyller han ändå på något sätt hela scenen med sin närvaro. Han sätter sig i den stora stolen och rättar till mikrofonen.

Bhagwan Shree Rajneesh betyder den Gudomlige Mästaren Rajneesh. Hans ashram i Poona är ett psykotekniskt laboratorium unikt i hela världen.

Bhagwan talar på engelska med stark indisk accent utan manuskript och inspirerad av stunden. Hans språk är spänstigt och spännande, rakt och personligt. Hans ledmotiv är de fundamentala: existens, död, kärlek, sex, hat, ångest, förvandling, medvetenhet, befrielse... Hans budskap framfört med makt och myndighet, sublim enkelhet och djupdimensionell vishet är evigt nytt: vi måste bryta med våra vanemönster, vårt vane-tänkande, vårt vanekännande, sluta med den idealistiska framförhållningen, uppleva det primära undret av här och nu, inse att vi existerar i existensen, vakna upp ur vår långa sömn, erinra oss att vi är av gudomligt ursprung...

Ibland när Bhagwan talar, lyser de vakna ögonen vänligt och orden flyter fram som mjuk musik. I nästa stund penetrerar oss hans brinnande ögon som laserstrålar och den

metalliska stämman träffar oss som pisksnärtar. Bhagwan sparar förresten inte på krutet i något avseende. Han avslutar med att dra en fräck, men synnerligen relevant historia. Vi skrattar befriat.

Efteråt sitter flertalet av oss kvar, tysta och uppfyllda av kommunikationsupplevelsen. Några lägger sig ner på golvet överväldigade av en plötslig trötthet. En flicka bredvid mig gråter stilla. Några par lämnar hallen med armarna kärleksömt om varandra.

BORTOM ORDEN

Att precisera Bhagwans budskap är omöjligt, därför att, som han säger, han inte har något budskap. Budskap betyder ord och ord är ett våldtagande av verkligheten. Budskap innebär påståenden. Påståenden hos den ena parten blir antaganden hos den andra, blir lärosat-

Den dagliga sufi-dansen är en omtyckt sång-dans-lek-meditation med en förunderlig förmåga att knäppa upp kroppen och göra själen mottaglig.

I Rajneesh Foundation praktiseras såväl traditionella österländska meditationer som nya västerländska terapier. Men Bhagwan experimenterar med dem, omskapar dem och finner även på nya, effektiva metoder.

ser, blir tro och tro är ett fullt ord i Bhagwans mun. Till skillnad mot tillit, förtrostan, vilket kräver mod att våga ge upp det gamla, att våga ta hoppet ut i det okända, att våga vilja det nya, att våga leva, att våga vara sig själv.

Bhagwan kommer alltså inte med någon ideologi, filosofi eller teologi. Vad han vill är att vi skall sikta på den direkta verklighetsupplevelsen. Han vill att vi gör rent hus bland den intellektuella bråte vi samlat på oss under århundraden, att vi befriar oss från slaveriet under tankens gråa tyranni och förnuftets närsynta glasögon. Han vill att vårt medvetande och vårt omedvetna spelar med i en kreativ akt som öppnar oss att ta emot den odelade existensen, villkorslöst, utan nyttyosynpunkter och jämförelser. Då upplever vi communion, då händer meditation. Kanske är tystnaden Bhagwans budskap när allt kommer omkring.

Ändå begagnar sig Bhagwan i hög grad av orden. Men, säger han, "jag använder ord endast för att ta dig bortom orden...". Och hans ord under morgnarnas föredrag och

kvällarnas darshans spelas in på band, som utgör materialet för den ansevärda mängd böcker och skrifter som publiceras av Rajneesh Foundation. I huvudsak är Bhagwans tryckta ord kommentarer till religiösa texter från olika tider: upanishader, buddhistiska sutras, Patanjalis yoga-aforismer, tibetanska tantratexter, taoistiska klassiker, zenanekdoter, skrifter inom sufism, judisk-hassidisk mystik och kristendom. F n finns ett 80-tal volymer på engelska. Åtskilliga titlar har också utgivits av välkända bokförlag bl a i USA, England, Västtyskland och Frankrike. Intresserade av Bhagwanlitteratur kan vända sig till bokhandeln Vattumannen i Stockholm.

40.000 SANNYASINS

Bhagwan initierar lärjungar i sannyas. Sedan 1970, då han skapade sin nya munkorden, sin neo-sannyas, har över 40.000 manliga och kvinnliga sökare från hela världen initierats av Bhagwan, ett antal som snabbt växer från dag till dag.

Men att bli en sannyasin i Bhagwans mening är något helt annat än

vad det gamla hinduiska munkbegreppet innebar. Och det är en stor anledning till att Bhagwan är en kontroversiell person i Indien. I motsats till hindutraditionen enligt vilken lärjungar måste underkasta sig en lång provotid, så initierar Bhagwan sina disciplar utan dröjsmål. Sannyas är bara en port, som man måste gå igenom, menar Bhagwan. Det är först därefter som det egentliga arbetet börjar genom att Bhagwan övertar ansvaret för lärjungen.

Men det är inte bara denna "instant" sannyas som väcker förtrytelse på många håll i Indien utan lika mycket – och kanske ännu mer – det faktum att Bhagwans sannyas inte automatiskt innebär sexuell avhållsamhet. Sex, säger Bhagwan, är problemet, alla andra problem är biprodukter. Först när man helhjärtat och oreserverat kan säga JA till sex, kan man förvandla denna energi. Då är det inte frågan om någon mer eller mindre omedveten förträngning, om någon tillkämpad sublimering utan om en naturlig växtprocess. Vägen går från sex till supermedvetande, men inte förbi sex.

Bhagwan uppfattar alltså inte sannyas som en kroppslig och inte heller nödvändigtvis som en social avsägelse utan som ett avstående på det inre, andliga planet. "Att ge upp världen är inte sannyas. Uppvaknande till kunskap om sig själv är sannyas. Denna väckelse leder till en avsägelse inte av världen utan av bundenheten till världen."

Något som i början brukar störa västerländska intresserade är att Bhagwan i sin nya sannyas inkluderar några ursprungliga moment: den orangefärgade klädseln, det nya indiska namnet och radbandet (mala) med de 108 kulorna, till vilket är fogad en medaljong med Bhagwans bild. Det räcker väl med att man har den rätta inställningen och är "orange" i hjärtat, brukar det ofta heta. Jag erkänner att jag själv var reserverad på den här punkten innan jag kom till Poona. Men jag hade inte varit i ashramen många dagar, förrän jag hade full förståelse för dräkten, namnet och malan som psykologiskt och andligt betydelsefulla *devices*, konstgrepp, som Bhagwan kallar dessa yttre tecken.

Bhagwan har själv sagt att visst räcker det med en sinnesförändring och rätt inställning. Men en verklig sådan kan man inte förvänta sig med en gång. Att vänta sig en förändring av klädseln är mer än nog! Och även i det fallet hittar vi på undanflykter och knep för att lura oss själva och omgivningen. "Jag vet att det inte händer något väsentligt genom en ändring av namn och kläder. Men du lever i det oväsentliga. Vad kan jag göra? Jag måste börja där du är."

MEDITATIONSMETODER

Nutidsmänniskan är utsatt för synnerligen stressande och avtrubbande stimuli. Vår psykofysiska make-up kräver därför idag andra metoder än de gamla mästarnas för att vi skall kunna meditera och transcendera, menar Bhagwan.

I flertalet psykotekniker som Bhagwan utvecklat läggs därför stor vikt vid användningen av fysisk energi. Han understryker att det inte finns något som skiljer själ och kropp (mind and body). Våra neuroser är rotade i kroppen och det är genom kroppsinriktad terapi som psykiska spänningar och energiblockeringar undanröjs mest effektivt och som vi kan bli integrerade människor. Först genom en maximal fysisk ansträngning kan vi bringa i dagen våra undertryckta känslor, vår galenskap, vårt kaos

och därigenom uppnå den inre tystnaden.

Den viktigaste av Bhagwanmeditationerna kallas dynamisk eller homediation, som genom intensivt kroppsmedvetande och total utlevelse leder till katarsis, till stillheten, nollpunkten. Andra meditationer är kundalini, som liksom ho sätter igång en stark energiström, gourishankar, som genom bl a en viss andningsteknik och koncentration på ett blinkande blått ljus får meditatören att känna sig hög som Gourishankar (Mount Everest); vidare nataraj, som utnyttjar dans som medel till total meditation, och nadabrahma, en gammal tibetansk ljudmeditation.

Bhagwan inskräpper ständigt att mediterar man, skall man göra det totalt men samtidigt med en icke-seriös attityd. Man skall inte förvänta sig något utan bara tillåta och glädja sig åt det som händer. Teknik är när allt kommer omkring bara nonsens, säger Bhagwan. Men nonsens och tricks som är viktiga hjälpmedel. Medel som inte får bli mål.

RAJNEESH-MEDITATIONSCENTRA

I Sverige finns ännu inget etablerat Rajneeshcenter men planer för att få igång ett dylikt i Stockholm är på gång. Här kan man dock i grupp praktisera Bhagwanmeditationer

40 000 sannyasins har initierats av Bhagwan. De kommer från öst, men mest från väst.

under ledning av två svenska sann-
yasins, Swami Hari Deva och
Swami Prem Muktesh. Det sker på
Sveavägen 112 (Dramastudion)
måndagar och torsdagar kl
18.00–19.00 och lördagar och sön-
dagar kl 10.00–11.00. I anslutning
till dessa gruppmeditationer kan
man få lyssna till bandupptagning-
ar av Bhagwantal. Även weekend-
kurser och meditationsläger anord-
nas. Vidare informationer kan er-
hållas genom Swami Deva och
Swami Muktesh, telefon 08/34 82 02.

Det finns bortsett från Indien
Rajneeshcentra i Australien, Nya
Zeeland, Filippinerna, Japan, Hong
Kong, Kenya, Marocko, Brasilien,
Mexiko, Puerto Rico, Kanada och
USA, som med ett 20-tal centra le-
der i antal, samt Europa.

Närmast i geografien är Anand Ni-
ketan i Köpenhamn, vars drivande
kraft är Swami Yoga Arvind. Här
finns ständigt ett stort utbud av
Bhagwanmeditationer och väster-
ländska terapier, av weekend- och
internatkurser, av workshops och
meditationsläger, gruppkurser och
individuell behandling under led-
ning av kvalificerade terapeuter.
Adressen är Anand Niketan, Raj-
neesh Meditationscenter, Skinder-

gade 3, 1159 København K, telefon
00945–1117909.

I Storbritannien finns ett flertal
centra och av dessa ligger två i
London: Nirvana och Kalptaru. Det
sistnämnda leds av Poonam, som
under sitt tidigare namn Patricia
Lowe grundade och ledde growth-
centret Quesitor i London. Hon
har på några år lyckats göra Kalp-
taru till det största Rajneeshcent-
ret utanför Indien.

EPILOG

Min Österlandsfärd blev av avgö-
rande betydelse för mig. Jag sökte
en upplyst mästare, som talar till
nutidsmänniskor. Jag sökte en gu-
ru, i vilken ord och gärning är en
odelbar enhet. Jag fann honom.

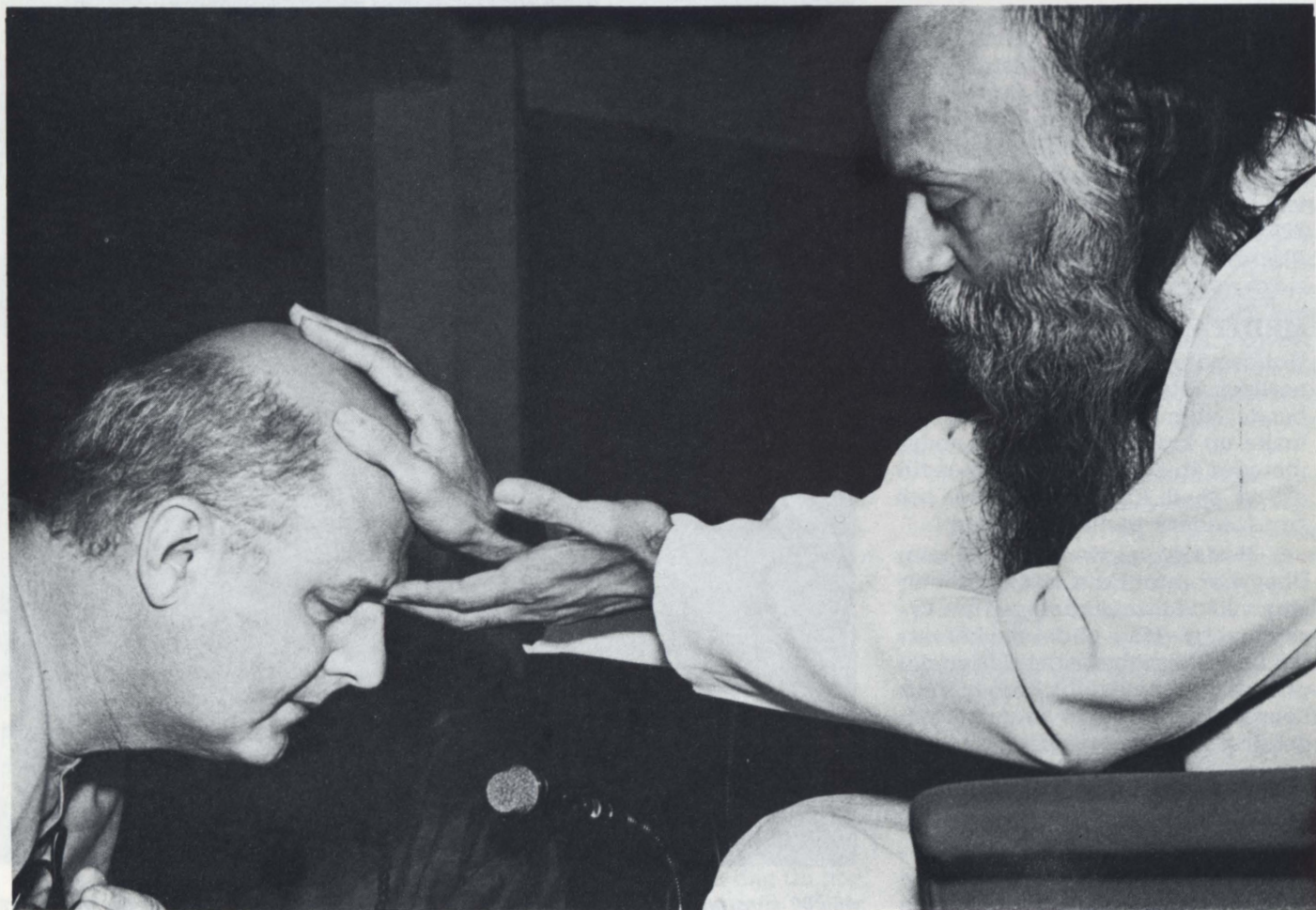
I sex veckor hade jag privilegiet
att vara i ett exceptionellt labora-
torium, där dialogen mellan heliga
traditioner och djärva experiment
har alla möjligheter att skapa en
planetarisk, andlig syntes för fram-
tiden med tillvaratagande av män-
niskans alla själsliga förmögen-
heter. För detta är jag mycket tack-
sam.

Men en alkemistisk verkstad som
Bhagwans ashram innebär också

med nödvändighet för den som en-
gagerar sig en oerhörd utmaning att
sluta med den egna kurragömmale-
ken, att på allvar ta itu med sig
själv, att äntligen sluta med slentri-
anlevandet. Jag hade många svåra
prövostunder, då jag var tvungen
att se mig själv rakt i ansiktet och
då jag var rädd, räddare än någon-
sin i mitt liv. För detta är jag om
möjligt ännu mer tacksam.

Jag tog inte sannyas av skäl som
har med yrke och familj att göra.
Men min längtan efter den oranga
färgen är stor. Till det yttre är mitt
liv oförändrat. Men i mitt inre finns
en förvissning om att jag är hemma
i universum, att existensen i alla
dess aspekter är djupt meningsfull.
Och jag vet att hjul satt igång i mitt
inre, att jag börjat gå på en väg, som
jag visserligen inte vet varthän den
leder men som jag ändå utan reser-
vation bejakar. Alltsedan den
stund, då Mästaren lade sin välsig-
nade och välsignande hand på min
panna...

Anm. Jan Vintilescu är i sin dagliga gär-
ning verksam som public relationskon-
sult. Han är också musiksribent samt
med i styrelsen för Yoga Center i Stock-
holm.

Artikelförfattaren i ett välsignat ögonblick vid mästarens fötter.

Pyramidkraft – finns det?

I Nordamerika är det ett stort in-
tresse för "pyramidkraften", d v s
den kraft som påstås finnas i pyra-
midformen. I böcker, tidningar och
tidskrifter har påståenden förts
fram om den mystiska kraften.
Men, skriver Ruth M Flynn i den
kanadensiska parapsykologiska
tidskriften New Horizons juni 1977,
i denna litteratur finns knappast
alls några noggranna redogörelser
för experimentresultat som stöder
påståendena.

Men tester av pyramidkraften
har gjorts, vilka inte gett några be-
lägg för att den existerar.

Enligt Ruth Flynn har en "kult"
kring pyramidens kraft utvecklats.
Tidigare gjordes endast två påstå-
enden: att mat, förvarad i en pyra-
mid, kunde hållas färsk, och att
rakblad, som låg i en pyramid, när
de inte användes, inte blev slöa.
Men numer kan man köpa pyrami-
der i vilka man kan sitta eller sova
för att förbättra sin hälsa och sitt
sinne. Örhängen och juveler i py-
ramidform finns att köpa, liksom
turamuletter och pyramider för att
förbättra växter, vatten, mat o s v.
Det sägs att växterna blir större och
kraftigare och ger mer frukter och
blommor, om de får växa under en
pyramid. Det har till och med
byggts hus i pyramidform.

Men Ruth Flynn meddelar att på-
ståendena om pyramidkraften har
motbevisats genom experiment
som utförts av medlemmar i det
parapsykologiska sällskapet i To-
ronto. Redovisning har skett i säll-
skapetets tidskrift, sommarnumret
1973. Ruth Flynn känner också till
andra försök som gjorts. Professor
Herman Tiessen vid Guelph Uni-
versity i Ontario har experimenterat
med tomater, sallat, blomkål,
sparris och meloner, som fått växa
under pyramider, och efter tre un-
dersökningar rapporterade han i
februari 1976 att han inte funnit be-
lägg för att pyramidformen skulle
ha några speciella krafter. Frön
grodde inte snabbare, plantor blev
inte större.

1976 gjorde René Vincens, presi-
dent i Cercle Parapsychologique de
Marseilles, experiment med pyra-
midkraften. Den rapport han skrev
fick rubriken "Pyramiden är död".

Våren 1976 inledde Ruth Flynn
ett experiment. Philodendronplan-

tor, så lika varandra som möjligt,
sattes i samma jord i identiskt lika
plastkrukor. De numrerades 1–5.
Nr 1 fick stå som den var, nr 2 pla-
cerades i en öppen trädpyramid av
en sort som säljs och särskilt re-
kommenderas för att förbättra kva-
liteten på växter. Nr 3 placerades i
en pyramid av papp, nr 4 i en pyra-
mid av papp med runda hål i väg-
garna så att ljus och luft kunde
komma in, och nr 5 fick stå i en
pappkub med hål i sidorna.

Alla plantorna fick precis samma
behandling i fråga om bevattning,
temperatur, ljus och luft. De foto-
graferades flera gånger, med en
veckas mellanrum. De sista bilder-
na visar följande. Nr 1, som inte fick
någon pyramidbehandling, är frisk
och växer bra. Nr 2, som växt under
en öppen trädpyramid, är också
frisk och har växt bra, men den är
inte större och kraftigare än nr 1,
vilket den borde ha varit om påstå-
endena om pyramidkraften varit
sanna. De andra tre, som växt i en
helt stängd papppyramid, en papp-
pyramid med hål och en kubisk papp-
låda med hål är något hämmade i
växten och mindre bastanta än de
första två – vilket är precis vad
man kunde vänta som följd av brist
på ljus och luft.

Ruth Flynn har dessutom uppre-
pat ovan nämnda experiment som
medlemmar i Torontos parapsyko-
logiska sällskap gjort. Resultatet
blev detsamma: ingen pyramid-
kraft.

Så det tycks, skriver hon, inte
finnas stöd för påståenden om py-
ramidformens märkliga kraft, utan
det verkar röra sig om ren vidske-
pelse.

*

Ruth Flynn meddelar följande lit-
teraturförteckning.

ALTER, Allen, 1973. The Pyramid
and Food Dehydration. *New Hori-
zons*, Vol. 1, No. 2. Summer, 92–94.

BEDDOES, Dick, 1976. Pyramid
Power vs. Kate Smith. *Globe &
Mail*, April 26th.

FORREST, Robert, 1977. Pyramid
Power and Mummification. *Info*.
Vol. 5, Jan. 6, 8. (*Intl. Fortean Orga-
nization* J1. 7317, Baltimore Ave.,
College Park, Md. 20740).

SIMMONS, Dale, 1973. Experi-
ments on the Alleged Sharpening of

Razor Blades and the Preservation
of Flowers by Pyramids. *New Hori-
zons*, Vol. 1, No. 2, Summer. 95–101.

TIESSEN, Prof. H. 1976. No Mi-
racle Growth Under Pyramids.
Globe & Mail. Feb. 10th.

VINCENS, René, 1976. "La Pyra-
mide est morte". *Prospectus du
Cercle Parapsychologique*, Marseil-
les, France.

Adress:
NEW HORIZONS RESEARCH
FOUNDATION
P. O. Box 427, Station F, Toronto,
Ontario, Canada M4Y 2L8

Ancient Astronaut Society

För Däniken-fantaster och andra
mer eller mindre roliga människor,
som tror att vår jord för länge se-
dan kan ha haft besök av utomjor-
dingar, finns en sammanslutning
som heter Ancient Astronaut So-
ciety. Grundare är Gene M Phillips,
vilken är juris doktor. En liten tid-
skrift, *Ancient Skies*, utges. Adres-
sen är 600 Talcott Road, Park Ridge,
Illinois 60068, USA.

Internationella konferenser an-
ordnas, 1977 var det i Jugoslavien,
och i juli i år hålls den femte världs-
konferensen i Chicago.

Sällskapetets främsta uppgift är att
avgöra om utomjordiska intelligen-
ta varelser har besökt jorden under
förhistorisk tid samt om en avance-
rad civilisation har existerat på
jorden före vår nedtecknade histo-
rias början.

Sällskapet har över 1 000 med-
lemmar i 44 länder. En entusiastisk
svensk medlem är yogaläraren
Christine Heuser-Nyström, Nord-
hemsgatan 47 B, 413 06 Göteborg.
Hon berättar att "många av med-
lemmarna i AAS arbetar inom
astronomi, är föreläsare,
UFO-forskare etc". Själv har hon
deltagit i "en oförglömlig resa" till-
sammans med ett 30-tal vänner till
bl a Yucatan i Mexiko.

Dr Phillips säger att sällskapet
erkänner betydelsen av att arbeta
vetenskapligt men också anser att
intresserade lekmän kan ge ovär-
derliga bidrag till en ökning av
männskligt vetande.

VAR ÄR SAID BOUHAMSÝ?

Det förefaller, skriver den amerikanske parapsykologen William G Roll, som om den mänskliga personligheten mera består av utbytbara delar än är en solid och från allt annat helt avskild enhet.

I den amerikanska parapsykologiska kvartalstidskriften Theta har redaktören William G Roll, som också är projektledare vid den parapsykologiska forskningsstiftelsen i Durham, en artikel under ovanstående rubrik. Vi citerar:

"En libanes vid namn Said Bouhamsy, som tillhörde den muslimska sekten druserna, vilka är reinkarnationstroende, avled i juni 1943 som följd av en olycka med truck. Efter en operation återfick han medvetandet endast så länge att han kunde sända efter sin hustru och sina fem söner.

Omkring sex månader efter Said Bouhamsys död födde hans syster en pojke, Sleimann. De första ord, nästan, som Sleimann sa, var namnen på Sids söner och döttrar. Han beskrev också utförligt olyckan med trucken och var sedan rädd för motorfordon under många år. Familjen blev övertygad om att pojken var den återfödde Said.

Så långt är detta fall likt andra i Ian Stevensons samling (Stevenson, 1974) och det överensstämmer med våra allmänna begrepp om reinkarnation. Men här kommer en komplikation!

Omkring fyra mil från Sleimanns by bor Imad Eleway, född 1958. När han var nära två år gammal, började han nämna namn och händelser som tycktes avse ett tidigare liv, inklusive en ödesdiger truckolycka. När han fick en fråga om barn, höll han upp fem fingrar. Han var också rädd för bilar och truckar. Imads minnen stämmer med Said Bouhamsys liv mer än man skulle vänta, om det bara varit fråga om

en slump, och Imads familj trodde att pojken var den återfödde Said. De visste inte att Said redan antogs ha kommit tillbaka som Sleimann. Men förvirringen är inte slut med detta. Förutom truckolyckan och andra händelser som stämmer med Sids liv, talade Imad om en kvinna, Jamile, som tycktes ha varit hans älskarinna i det tidigare livet, och han beskrev sitt hem – och intet av detta överensstämde med Sids liv. Emellertid upptäckte Stevenson att det fanns en kusin till Said med namnet Ibrahim Bouhamsy, vilken hade dött 1949 och haft en älskarinna som hette Jamile och ett hus som passade in på Imads beskrivning. Men Ibrahim hade inga barn och dog av tuberkulos (Stevenson, 1974)."

Roll kommenterar att i detta fall av reinkarnationstyp synes det dels vara fråga om en splittrad återfödelse, nämligen så att en personlighet återföds som två (minnen av Sids liv finns hos både Sleimann och Imad) och dels en sammansmältning, så att två personligheter återföds som en (erinringar av både Sids och Ibrahims liv finns hos Imad)!

Splittrad återfödelse tycks inte vara något ovanligt, skriver Roll, och omtalar att professor Ian Stevenson, världens mest kände reinkarnationsforskare, talat om för honom att både burmeser och eskimåer tror på "splittersjäl"-reinkarnation, som innebär att en person återföds i två eller flera nya fysiska kroppar.

Beträffande sammansmältning av två personligheter till en enda

följande inkarnation har Roll inget ytterligare exempel, men nämner att i mediumistiska meddelanden finns fall där exempelvis en avliden fader och en avliden dotter sammanflätats till en personlighet.

Tanken att en personlighet kan bli flera i nästa liv, eller att flera personligheter kan bli en, är svår att förlikas med vår vanliga bild av människans jag som något bestående och odelbart, helt avskilt från och utan sammanblandning med andra människors jag.

Men det finns exempel på att en personlighet bokstavligen delats i två skilda jag: när hjärnans två halvor har skilts från varandra – något som förekommer bl a som behandling mot epilepsi – kan högra handen hålla på med att skriva, medan den vänstra är sysselsatt med att måla en tavla – och ena sidan av kroppen vet inte vad den andra har för sig.

Roll nämner också att genom ESP (utomslinnlig varseblivning) kan minnen, tankar eller känslor hos en person upptas i en annan persons mentala liv utan att den senare är medveten om deras ursprung.

Det förefaller, skriver Roll, som om den mänskliga personligheten mera är sammansatt av utbytbara delar, vilka hålls samman genom associativa förbindelser under längre eller kortare tid, än en solid och från annat helt avskild enhet.

När parapsykologer spanar efter liv efter döden, söker de vanligen en fortsättning av individuell existens, men, menar Roll, denna utgångspunkt kan vara oriktig.

William Roll berättar följande:

"Den 24 februari 1966 försvann dr B, en läkare, från ett hotell i mellanvästern, USA, där han bevistade en konferens. Lawrence LeShan fick höra om detta och bad mediet Eileen Garrett om ett sammanträffande, i det han endast förklarade att han hade ett problem som krävde hennes hjälp. Som ledtråd gav han henne en bit tyg från en av dr B:s skjortor samt en penna som denne brukat bära. Mrs Garrett gjorde ett antal riktiga uttalanden om dr B, inklusive omständigheter rörande hans barndom och hans planer på att resa till Mexiko och Kalifornien, vilket alltsammans var obekant för både LeShan och Mrs Garrett. Hon tillade: 'Jag ser honom i La Jolla', där han, som det senare visade sig, hade tillbringat den mesta tiden, vilket också var obekant för Mrs B och för polisen (LeShan, 1977)."

Det är inte ovanligt att medier på detta sätt använder ett föremål, som en person ägt, när de vill få fram upplysningar om denne – och detta vare sig personen ifråga är i livet eller är död. Föremålet fungerar som ett kontaktmedel. Men det kan också hända att mediet kan uppnå liknande kontakt genom någon närvarande, som känt personen ifråga. Ibland är tydligen de händelser som mediet omtalar, förknippade med föremålet, och ibland tycks föremålet vara ett slags vägvisare till andra händelser i ägarens liv.

Sådan objektsassociation tyder på att det finns en väv av band som förbinder föremål i den fysiska världen med varandra och med minnen, känslor och tankar som funnits hos personer som stått i förbindelse med föremålen.

Så resonerar William Roll.

Detharäven hävdats, skriver han vidare, fastän det fortfarande är kontroversiellt, att minnen kan överföras utan inläring från en organism till en annan. "Det verkar exempelvis som om en råtta kan läras mörkrädsla och att denna rädsla sedan kan överföras, genom injektion av peptider, som utvunnits från djuret, till en annan råtta och till och med till en guld fisk."

Det finns ett tydligt samband mellan materia och minne. Även i Stevensons reinkarnationsfall ser man att den avlidna tidigare personligheten tenderar att återfödas inom samma geografiska område där han dött. I andra fall brukar det vara möjligt att finna en personlig förbindelselänk mellan den nuvarande och den tidigare personligheten. Den familj, där återfödelsen

sker, känner vanligen någon som känner någon etc, som kände den föregående personligheten.

För att vidare illustrera gåtorna med den mänskliga personligheten berättar Roll om en pastor Douglas och dennes chaufför:

"1914 hade pastor Douglas seans hos ett medium under vilken hans ännu levande chaufför syntes komma igenom. Denna chaufför, en fransman vid namn Revallier, 'hade lämnat sin anställning för att gå in i den franska armén 1914, och han hade därefter ibland skrivit till pastor Douglas. Under denna seans talade mediet om för Douglas att en avliden med namnet Revallier önskade tala med honom. Den föregivna anden nämnde många övertygande detaljer ur det förflutna, vilka syntes visa att han var chaufför Revallier. Så omtalade han en resa till Salonica och en del andra nyligen inträffade händelser i chaufförens liv, vilka senare visade sig vara sanna, fastän de vid seans-tillfället var obekanta för Douglas. Den ande som kallades Revallier gjorde inga misstag – utom det avgörande att chauffören inte var död och inte hade varit allvarligt sjuk.' (Smith, s 196, 1964)."

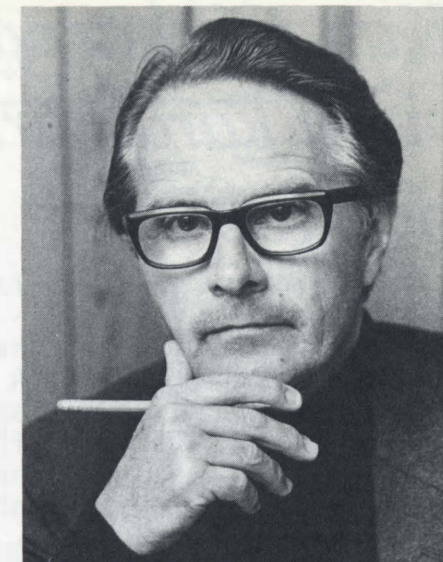
Händelser av detta slag, i samband med medier, är inte ovanliga. En "personlighet" kan alltså uppträda hos ett medium, med sina väsentliga karaktärsdrag, utan att personlighetens verkliga ägare är medveten om detta!

Inom överlevnadsforskningen brukar man anta, skriver Roll, att om man kan erhålla bevis, sedan en person dött, på att hans minnen, färdigheter och andra personlighetsdrag fortlever, så skulle detta visa att den personens medvetande lever vidare. Men det kan hända att det antagandet är oriktigt, eftersom personlighetsdrag tycks kunna komma in i ett främmande medvetande och integreras eller uttryckas där.

Skilda personligheter verkar alltså i någon mån kunna gå in i varandra, sammanblandas med varandra.

Vi kan hos oss själva ibland upptäcka en klyvning av personligheten. Vi vet exempelvis att vi kan utföra invecklade och svåra uppgifter, såsom att köra bil, medan vårt medvetande är sysselsatt med andra saker.

Så hur pass fast och bestående är egentligen det som är "jag"? Hos personer som upplevt förändrade medvetenhetstillstånd, såsom cancerpatienter i sista stadiet, vilka

William G Roll
(Foto Rein Vålme)

har undergått LSD-terapi, kan identifieringen med patientens egna minnen och personlighetsdrag minska i styrka, varvid den sjuke upplever sig som en del av en större källa, vilken också omfattar andra personer och platser.

Det verkar, menar Roll, som om det inte finns några helt och hållet separata individer eller sociala och fysiska system. I stället synes det vara fråga om ett fält vars delar är mer eller mindre nära förenade genom olika processer.

Detta fält har Roll kallat psi-fältet. "Det innefattar", skriver han, "psykologiska och fysiska strukturer och sambanden mellan dem, inklusive psykologiska förbindelser, såsom associativa relationer och fysiska förbindelser, till exempel energiflöden."

Roll: "Förutom psykologiska och fysiska karakteristika verkar det som om psi-fältet äger medvetande. Så långt som en person är medveten om detta fält, äger han fält-medvetande. Efter döden kanske en människa identifierar sig mer eller mindre med detta fält. Det kan då röra sig om en känsla av identitet med allt som är. Personen upplever sig inte längre som ett väsen, skilt från andra.

Anm. Artikeln bygger helt på William G Roll, projektledare vid Psychical Research Foundation, Inc., Duke Station, Durham, N C 27706, USA. Men hans resonemang har här inte återgetts i alla enskildheter. Och några enstaka reflexioner och språkliga formuleringar är helt mina egna.

SM

Kan reinkarnation förklara vissa karaktärsdrag och fobier?

I en artikel i det parapsykologiska nyhetsbladet ASPR Newsletter nr 4, 1977, från American Society for Psychical Research skriver Ian Stevenson att vissa beteenden hos barn kan tänkas vara uttryck för omedvetna minnen av tidigare liv. Professor Stevenson är psykiater vid Virginia Medical Center i Charlottesville, Virginia, USA, och världens mest omtalade utforskare av fall av reinkarnationstyp.

Stevenson menar att fastän endast ett fåtal människor säger sig minnas tidigare liv, så är det fullt tänkbart att andra kan visa beteenden som härrör ur en tidigare inkarnation.

Det är inte ovanligt att barn har en avvisande attityd gentemot sina föräldrar, redan i spädbarnsåldern och i den tidiga barndomen. Detta brukar tillskrivas en avvisande inställning till barnet från föräldrarnas sida. Och ett stort förhållande barn – föräldrar har framhållits som roten till senare i livet utvecklad mentalsjukdom, exempelvis schizofreni. Men psykiatriker och barnpsykologer har inte mycket brytt sig om möjligheten att ett barn kan avvisa sina föräldrar, innan dessa avvisar barnet. En sådan avvisande attityd förekommer dock inte sällan i fall av reinkarnationstyp. Många barn som minns tidigare liv, säger till sina föräldrar att "ni är inte mina riktiga föräldrar, jag vill fara till dem".

En del barn visar svårförklarliga fobier. Stevenson gör en jämförelse och omtalar att personer som säger sig minnas att de levit förut ofta har tvångstankar som har samband med dödsfallet hos den föregående inkarnationen. Om den tidigare personen dött genom drunkning, kan barnet ha skräck för vatten – om han dött efter ett knivhugg, kan barnet visa skräck för knivar – och om den tidigare personen blivit skjuten, kan barnet visa rädsla för skjutvapen.

Fast, påpekar Stevenson, inte alla barn som minns att de t ex omkommit i en trafikolycka, är rädda för motorfordon. En del är det. Men man vet ju också att av de männi-

skor som är med om en svår trafikolycka, får några en bestående rädsla för motorfordon, andra får det inte.

Ofta visar barn intressen och anlag för sysselsättningar som är ovanliga i deras familj. Så t ex kan ett barn som bor i en bergsbygd i inlandet, ha stark längtan efter fartyg och sjön. Och ett barn i en bondefamilj kan använda all sin lediga tid till att samla och reparera klockor. Barn som säger sig minnas tidigare liv visar ofta samma intressen som den person hade, vars liv de identifierar sig med. Ett barn, son till en lärare, ägnade mycket tid åt att leka att han ägde en affär – han minde ett tidigare liv som affärsinnehavare. En flicka, som Stevenson träffat i Burma, brukade medan hon var barn leka att hon var nunna – hon sa sig minnas ett tidigare liv som nunna. I de flesta sådana fall har Stevenson inte funnit liknande intressen hos andra barn i samma familj.

Barn som minns tidigare liv kan ibland visa begär efter berus-

ningsmedel i överensstämmelse med den tidigare inkarnationens dryckesvanor. – Stevenson har undersökt fall där barn velat ha tobak, alkohol eller cannabis. Dessa ovanliga begär har inte kunnat förklaras genom vanor hos personer i deras egen familj. Det är fullt tänkbart då, att begäret har sin rot i ett tidigare liv.

Även irrationell aggression kan eventuellt förklaras genom omedvetna minnen från tidigare liv.

Det händer också att barn ganska tidigt har en stark känsla att de fötts i en kropp av "fel" kön. Stevenson har undersökt åtskilliga fall där barn säger sig minnas ett tidigare liv som en person av motsatt kön. Om det är en pojke, visar han i allmänhet drag av flicka och leker flicklekar, och han föredrar att vara tillsammans med personer av motsatt kön. De flesta sådana barn, som Stevenson kunnat följa tills de växt upp, har till slut anpassat sig till deras naturliga fysiska kön, men några har inte gjort det.

SM

Hyneks mening om UFOs

I den franska UFO-tidskriften *Lumières dans la Nuit* (nr 168, oktober 1977) finns en intervju med astronomen J Allen Hynek, en av världens främsta UFO-forskare. En del av intervjun är återgiven i den engelska *Flying Saucer Review*, varifrån vi översatt:

Brochard: Utomjordiska varelser?

Hynek: Nej, eftersom den teorin stöter på en mycket stor svårighet, nämligen att vi ser alltför många UFOs. Jorden är bara ett stoftkorn i universum. Varför skulle den få äran att motta så många besök?

Brochard: Vad är då er hypotes?
Hynek: Jag är mer benägen att tänka mig något mer metajordiskt, någon sorts parallell verklighet.

Brochard: Och vad är er personliga övertygelse?

Hynek: Jag har intrycket att UFO:s tillkännager att en förändring snart inträder i våra vetenskapliga paradig. Jag är mycket rädd för att UFOs har samband med vissa psykiska fenomen. Och när jag säger att "jag är mycket rädd" för detta, så beror det på att vi i vårt Center i Evanston försöker studera problemet från den fysiska vetenskapens synpunkt... Men det vore absurt att endast följa en tråd med uteslutande av alla andra.

*
Professor Hynek hoppas att snart kunna ägna sig på heltid åt UFO-fenomenet, i vilket han tycker sig se "en yttring av intelligens".

Sökarguiden

SVENSK UFO 78

Ufologerna ligger inte på sofflocket! Efter en utsåld riksstämma i mars anordnas nu en hel veckas aktiviteter med föredrag och filmvisningar den 9 - 14 juli i Folkets Hus i Nyköping. Bland talarna återfinns vi denna gång Reinhold Carleby (fortidsteknik), Lehel Reptis (galaxmotorn), Jan Fjellander (psykobiophysik), Anders Gernandt, Torvald Berthelsen m.fl. Entré: 10:-/dag. Veckokort 40:-. Veckokortet som inkl. hela veckans evenemang kan beställas i förväg genom inbetalning till pg 11 70 27-3 UFO-Nyköping. Detaljerat program kan beställas genom att skicka in ett frankerat kuvert med ert namn och adress till UFO-Nyköping, Ö.Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping.

Dessutom anordnas **STOR UFO-UTSTÄLLNING HELA SOMMAREN I KÖPING!!!!**

Fram till den 3 september visas en stor UFO- och rymdforskningsutställning i Köpings museum dagligen. Bl.a. finns en UFO-modell på plats som är 5,5 meter i diameter (provflygning tillåtes ej). En hel del unikt material, som aldrig tidigare visats, väntas in. Du som semestrar och far förbi Köping, titta in! Slå 0221/13700 för information om öppettiderna.

Energiprogram Rytm & Rörelse Intensivvecka på Gotland 7-12 aug.

Ett måste för dig som vill känna på något nytt och spännande! Afrikanska impulser och rytmer får du på Sol-Paviljongen på Resarö. Margit Gassama-Ogebratt bjuder på aktivitet istället för passivitet. 35 min. bussresa från Jarlaplan. Buss 672 till Ytterby eller med Vaxholmsbolaget till samma hållplats. Ring Margit så får du mer information: 0764-37101

Kursen ger dig möjlighet att uppleva din kropp, dina känslor och ditt sinne genom strukturerade övningar och processer. Lär känna dig själv under fullständig tystnad, meditation och kommunikationsövningar. Intensivveckan ger dig möjlighet att uppleva dig som du är. Ledare är Per Klingberg och J-E Akerlind Kursav. 650:- Information: 08-766 30 95

JIN SHIN DO

är en teknik baserad på urgammal orientalsk kunskap och bedrivs i nära samklang med traditionell japansk akupressur. Genom att lära sig 30 st fundamentala akupressurpunkter kan man hjälpa sig själv att bli mer fysiskt och psykiskt balanserad. Iona Teegarden, som leder kursen, har många årig praktik bland japanska mästare bakom sig. Kurser kommer att ges i Stockholm 26.8 - 10.9. Ytterligare information får du genom Ingegärd Bertilsson c/o Albrink Midsommarparken 5, n.b. 126 34 Hägersten tel: 08-45 42 31

Norrländ

Ett högtintressant, fantasieggande projekt som nu bara står och väntar på dig och dina idéer. Ett litet kollektiv, med gemensamt delat ansvar, med en praktisk, filosofisk, religiös, och vetenskaplig inriktning, med rättvisans, sanningens och frihetens ideal ständigt för ögonen. Där ord och handling får manifesteras våra bästa gemensamma tankar. Ring eller skriv till: Sven & Bronco Nyberg, Sunderby Fritidsby 951 30 Boden (12 min från Luleå) Tel: 0920-44003

HO-MEDITATIONEN är under sommaren flyttad till Casselstudion, Sveavägen 128 (inne på bakgården) I september fortsätter verksamheten i Dramastudion, Sveavägen 112. 08-348202

Bokhandeln VATTUMANNEN låter meddela att dom har öppet hela sommaren. Vard. 10 - 18, lörd. 10-14. Drottninggatan 83, Stockholm. Den populära boken "Spiritual Midwifery" finns nu åter i lager.

SÖKARGUIDEN, Per Sellmann, Drottninggatan 85, 2tr., 111 60 Stockholm.

Några medlemmar av Tongil-familjen. I mitten i rutmönstrad dräkt Friedhilde Bächle.

Vad är sanning om Tongil-familjen?

Friedhilde Bächle svarar

Unification Church (Enhetskyrkan), eller Tongil-familjen som den också kallas, är en ny kristen rörelse av koreanskt ursprung, som ibland har utsatts för kritik i tidningar och böcker. I Sverige tycks kritiken mest ha kommit från personer med en mer traditionell kristen uppfattning, vilka inte sett något positivt i den angripna rörelsen, utan endast funnit fel.

I Det Bästas augustinummer 1977 fanns en berättelse med rubriken "Min son blev hjärntvättad av Moons fanatiker". Där kunde man bl a läsa: "Enhetskyrkan hade berövat honom hans vilja och förmåga att tänka själv. Han måste få bli sig själv igen – det fick kosta vad det ville." – "Vi fick veta att moonis-

terna formar sina rekryter genom att låta dem följa ett uppgjort program varenda minut de är vakna under dygnet. Alla noviser tas om hand av fanatiska moonister som talar med dem hela tiden och aldrig ger dem något tillfälle att själva tala eller komma med några frågor. Ungdomarna hålls på svältkost och får bara sova fyra fem timmar på natten, och på så sätt tröttnas de ut psykiskt tills man har deras vilja och tankar helt i sin makt. Till slut faller de i ett slags trans som påminner om ett självhypnotiskt tillstånd där de inte har någon egen vilja – den tillhör moonisterna."

I Sverige finns en liten grupp av Unification Church (se Sökaren 10, 1977!). I ledningen står Friedhilde

Bächle, som kommer från Västtyskland. Vi frågar henne vad hon har att säga om citatet från Det Bästa. Förekommer "hjärntvätt" inom Unification Church?

Friedhilde: – Naturligtvis inte. Det är svårt att uttala sig om det speciella, relaterade fallet, eftersom en objektiv framställning av förhållandena mellan föräldrar och barn före kontakten med Unification Church saknas. Men det är bekant att en människa som "vaknat" till en ny eller högre insikt, av sin omgivning ofta bedömts som konstig, förbyttnad eller till och med "hjärntvättad". Föräldrarna i det här fallet ville att deras son skulle "få bli sig själv igen – det fick kosta vad det ville". Alltså kunde även

hans egen övertygelse och hans livsmål få offras – huvudsaken var att han blev "sig själv" igen – dvs så som han förut var.

– Det har förekommit, dock inte i Sverige, att Unification Church-medlemmar kidnappats av sina föräldrar för att sedan under våldshot och tvång "deprogrammeras" (läs: hjärntvättas) till att avsvärja sig sin övertygelse. På senare tid har man genom domstol fått upprättelse i några fall. Men detta kan aldrig uppväga de mentala skador som åsamkats dessa människor. Förföljelsen av Unification Church påminner delvis om vad den tidiga kristendomen utsattes för under de första århundradena i romarriket.

Om citatet från Det Bästa säger Friedhilde vidare, och ruskar på huvudet:

– Varken inom den svenska grenen av Unification Church eller i något annat av de 130 länder, där vi är verksamma, förekommer sådana rekryteringsmetoder som nämns i Det Bästa. Det är orimligt att tro att unga, sökande och intelligenta människor av i dag skulle tillåta att man behandlade dem på det sättet. Vi avser inte att bryta ned människors karaktär och vilja, utan att göra dem bekanta med en religiös ideologi med en positiv, livsbejakande åskådning, där både religion och vetenskap har sin plats och kompletterar varandra.

– I varje människa finns en längtan efter lycka och glädje. Den är mer eller mindre medveten. Hittills har man i västvärlden sökt uppfylla denna längtan genom materiell välfärd. Men allt fler känner sig besvikna, eftersom de upplever tomhet och meningslöshet i sitt liv. När unga människor börjar förstå De Gudomliga Principerna, som ger ett positivt mål – såväl personligt som historiskt sett – då blir många av dem så lyckliga, entusiastiska och "omvända" att de vill ändra sitt liv och börja om. Ett sådant beteende kallas i kristendomen att bli "född på nytt", men en del föräldrar anser att det är "hjärntvätt".

I Svensk tidskrift nr 8, 1977, har rektor Gunnar Hillerdal, som är kristen, en artikel om "den nya okultismen", där han bl a varnar för "Moon-kyrkan". Har Hillerdal haft någon kontakt med er?

– Nej, han har aldrig besökt oss. Inte heller har vi haft kontakt med honom per brev eller telefon. Han grundar sig förmodligen på tidningsartiklar, som innehåller uppgifter, vilka vandrat i många led.

Hillerdal skriver att en grupp av

Unification Church kom till Sverige 1977 och började med att driva ett ungdomskafé på Roslagsgatan...

– Jag kom i själva verket till Sverige som missionär för Tongil-familjen i början av 70-talet. Unification Church i Sverige har vuxit fram efter hand. "Ungdomskaféet", som Hillerdal nämner, är vår föredragslokal, ett f. d. kafé, dit allmänheten, alla åldrar, inbjudes till föredrag onsdagskvällar, samt till gudstjänst söndagar klockan 11.00.

Hillerdal skriver också att "Moon menar sig vara en ny Messias. Jesus har utkorat honom, säger han, för att fullborda vad som måste fullbordas. Gud har förkastat de vanliga kyrkorna."

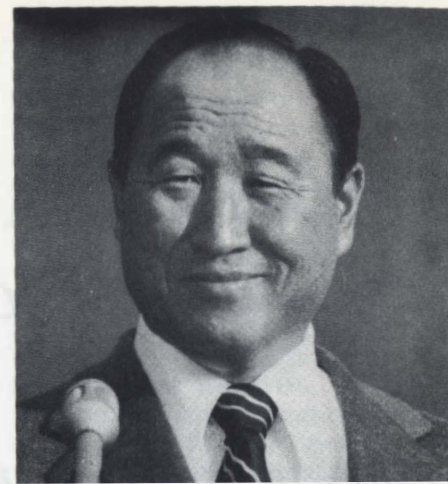
– Sun Myung Moon har aldrig själv sagt sig vara en ny Messias. Viktigare är ju också att veta vad han säger, vad han gör, och varför. Kyrkor utgörs av människor. Gud arbetar genom var och en som förutsättningslöst söker Hans vilja, och gör den.

Hillerdal: "I själva verket lever Moon och hans närmaste luxuöst i en stor villa, en gåva av anhängarna. Också påven bor i ett palats, säger de. Ungdomarna som arbetar ute på fronten bor emellertid tillsammans, ofta under mycket primitiva förhållanden."

– Det som Hillerdal kallar "lyx" är mycket riktigt en gåva från människor som visat sin tacksamhet till pastor Moon för vad han gjort och alltjämt gör för dem. Vår levnadsstandard skiljer sig inte nämnvärt från de lokala förhållandena på respektive platser i världen. Men det förekommer vanligen inget överflöd, eftersom kyrkans ideologi väcker människan till insikt om situationen av i dag. "Primitiva förhållanden" är alltså i verkligheten ökad samhällelig ansvarskänsla.

I sin bok "Villfarelsens vindar och väckelsens ande" skriver Erland Sundström, kristen, att pastor Moon "med sin andra hustru – han är fränskild – och sju barn samt dussintals uppvaktande tjänare bor i en tjugofemrumsbyggnad i New York, som är värd 9 miljoner dollar. Han förlustar sig också i en uppseendeväckande lyxkryssare. Han är mångmiljonär och äger bl a flera företag i Korea. Också i USA äger hans rörelse ett flertal företag."

– Pastor Moon måste tyvärr ha livvakter på grund av att religiösa och politiska fanatiker ständigt hotar honom. Det är bl a dessa personer som omger honom. Beträffande "lyxkryssaren" kan sägas att pastor Moon och en del av hans anhängare

Pastor Sun Myung Moon

gör stora ansträngningar för att utforska hur havets stora resurser i framtiden skall kunna användas på ett bättre sätt. Därvid används ett 20-tal båtar av olika slag. De företag som Sundström påstår att pastor Moon äger, tillhör i själva verket kyrkan eller kyrkans medlemmar. Vinsten på dem används för de olika projekt som Unification Church arbetar på.

Hillerdal: "Moon, Guds nye utsände, tänker vad som behöver tänkas åt dem. Det finns exempel på att han också bestämmer vilka som får eller skall ingå äktenskap med varandra, sedan parterna under lång tid uppmanats leva i strängt celibat."

– Pastor Moon skulle svårligen hinna med att tänka för var och en, och vilket syfte skulle det egentligen tjäna? Vi har alla fått en hjärna. Vårt ansvar är att utveckla och använda den. Avhållsamhet från föräktenskapliga sexuella förbindelser ansågs tidigare som något självklart, medan vårt samhälle ännu var präglad av kristna ideal och värderingar. Dessa ideal finns bibehållna i Unification Church.

Flera kritiker nämner att föräldrar till ungdomar som anslutit sig till Unification Church har slagit sig samman i mot-rörelser för att "få tillbaka" sina barn.

– Det finns många föräldrar som stöder sina barn i Unification Church. Men det är naturligt att det finns föräldrar som har andra planer för sina barn än att de skall vara medlemmar i Unification Church och som därför inte har någon förståelse för att barnen går med i denna kyrka. Men vi har många positiva föräldrar här i Sverige.

Unification Church ställer ju höga krav på sina medlemmar. Hur?

– Unification Church utgörs av

Forts på sidan 30

BRÖDERNA KARAMASOV ett litterärt storverk

I vår serie MIN FAVORITBOK berättar Alf Ahlberg om ett verk som betytt mycket för honom, författat av ryssen Fjodor Dostojevskij.

Alf Ahlberg är själv sedan ett halvsekel en välkänd filosofisk och populärvetenskaplig författare. 1975 fick han professors namn.

1.

"Här finns många dåliga böcker", sade en vän efter att ha granskat mitt bibliotek. Han hade alldeles rätt, men jag tog mina "dåliga" böcker, företrädesvis historiska romaner utan varken historiskt eller litterärt värde, i försvar. Vad skulle man, framhöll jag, ta sig till med ett himmelrike, som befolkades av idel helgon. Det skulle inte dröja länge förrän man skulle börja längta efter, om så bara en enda stackars fattig syndare att börja ett stilla gräl med. På samma sätt med ett bibliotek, som bara rymde världslitteraturens mästerverk. Det finns stunder, då man grips av lust att fly från denna den bästa bland världar för att med förnyade krafter kunna återvända dit. Då tillgriper jag varken Faust eller Hamlet eller Den Gudomliga komedin utan just mina dåliga historiska romaner med sina ädla riddare och undersköna stolts Jungfrur och sina dialoger där det kan låta ungefär så här: "Guds död, stränge riddare, vad sägen I mig där?" – Jag försäkrar dig, käre läsare, att man glömmar dagens oro och bekymmer, somnar gott av dem och vaknar med förnyade krafter. Sätillvida finns det situationer, då mina favoritböcker, som jag inte vill vara utan, just mätta med högre mått kan vara "dåliga".

Men självfallet är det inte det slagets böcker som rubriken åsyftar.

Min favoritbok? Frågan förefaller mig svår, ja i grunden omöjlig att besvara. Ty hur en bok verkar på oss, beror ju i hög grad på den stämning, den mottaglighet, vari vi själva befinner oss. Ibland kan den största dikt vara stum för oss, ibland kan en scen eller kanske bara en rad gripa tag om vårt innersta. Dessutom förändras smaken med åren. Låt mig nämna ett typiskt exempel. Som ung gymnasist hade jag Viktor Rydberg som min älsklingsförfattare. Jag läste honom tills han stod mig upp i halsen, och det skulle dröja åtskilliga årtionden innan jag kunde öppna en bok av honom. Nu på gamla dagar har jag börjat läsa honom på nytt och bakom den kalla idealistiska marmorfassaden funnit en djuptänkt grubblare och motsägelsefull tvivlare, som talar direkt till mitt hjärta.

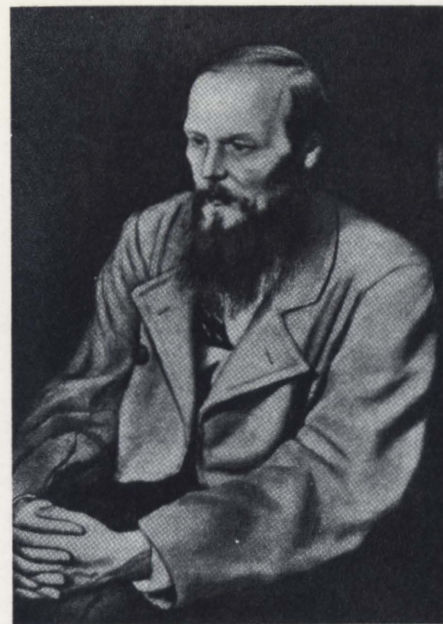
Nej, någon bok, som under alla förhållanden varit och är min favorit framför andra kan jag inte nämna. Men får jag ändra frågan lite och i stället nämna vilken nyare författare och hans verk som betytt mest för mig, så tvekar jag inte om svaret. Det är inte Strindbergs Drömspel, fast jag anser det vara vår litteraturs yppersta drama, inte Ibsens Peer Gynt, som jag läst så ofta, att jag nästan kan det stora diktverket utantill, inte Fröding, som jag älskar och som även för mig haft "sorgebot fördold i sången". Det är Dostojevski och närmare be-

stämt hans sista storverk, Bröderna Karamasov.

2.

Det var först tämligen sent, någon gång i mitten av 20-talet, jag lärde känna eller bättre uttryckt uppleva honom. I tiden före första världskriget, som nu förefaller oss idyllisk, talades mycket om Tolstoj men föga om Dostojevski. Jag bestriider inte storheten i Tolstoj s båda största epos, men för oss, som upplevat två världskrig och hitle-rismens och stalinismens djävulska gemenskap, hela den vilda, hatför-brända tiden med mörknande moln på framtidens horisont, förefaller mig hans ålders aningslösa livssyn med förlov sagt barnslig. Hur an-norlunda Dostojevski, denne smär-tornas man och förtrogen med li-dande, han som med döden för ögo-nen stått framför exekutionspluto-nen, tillbragt fyra år i ett sibiriskt tukthus och fem år som soldat i halv fångenskap, epileptikern som inom sig bar både himmel och helvete, den skarpsinnige siaren, som i sina visioner föregrep vår egen kaotiska tid och som trots allt trodde på god-heten och glädjen tvärs igenom ondskan.

Jag upplevde honom först i en tid av svåra bekymmer, vartill kom en smärtsam sjukdom, som ett år höll mig bunden vid sängen. Av en ren tillfällighet fick jag tag i en, förmod-ligen dålig, tysk översättning av

Fjodor Michajlovitj Dostojevskij (1821–81).

Målning av W G Perow. Tretja-kovgalleriet, Moskva.

"Raskolnikov" ("Brott och straff"). Det gick mig ungefär som Dan Andersson berättar om sitt möte med boken i ett aldrig avsänt brev till Hans Larsson: "Jag satt kvar i samma stol från det jag öppnade den och tills jag lade den ifrån mig – mer än en hel dag. Tacksamhe-tens tårar strömmade utför mina kinder då och då och jag reste mig med en känsla av frälsning. Detta och Karamosov – är icke en männi-skas verk utan Guds".

Jag letade från den dagen rätt på allt jag kunde komma över av Dos-tojevski, och sedan dess tror jag in-te det förflutit många år mellan var gång jag läst om "Bröderna Kara-masov". Kanske tycker jag fortfa-rande, att Raskolnikov med hänsyn till kompositionens fasthet tar pri-set. Den rymmer dessutom scener, som hör till de mest oförgätliga i världslitteraturen – t ex den, där dubbelmördaren Raskolnikov böjer knä för skökan Sonja. Men Kara-masov – vilken rikedom, vilken människokunskap, vilket djup och vilka höjder. Överflödigt säga, att endast en människa, som inom sig rymmer alla tillvarons motsägelser, alla dess djup och höjder kunnat dikta detta väldiga epos, där hu-vudpersonerna, förutom den obe-skrivligt gemene, inte utan en viss makaber humor skildrade fadern, är den mot Gud upproriske Ivan, den fromme syndaren Mitja och det unga helgonet Aljosja – för att nu inte tala om starjetsen Zosima, de båda kvinnorna Katarina Ivanovna

och Grusjenka och många med dem. Jag skulle tro, att det mera varit genom självrannsakan än ge-nom yttre iakttagelse som det lyck-ats författaren att med sådan träff-säkerhet ge liv åt alla dessa gestal-ter, ty om redan vi vanliga dödliga inom oss rymmer en mångfald per-soner – de gamla mystikerna tala-de om "själens stad", där det bor lyckliga människor i ljusa rum och blänker knivar i skumma gränder – hur mycket mer då en människa som Dostojevski.

Skulle jag i korthet söka samman-fatta vad Karamasov betytt för mig, kanske jag skulle säga, att jag fått en ny syn på kristendomen. Jag har i annat sammanhang i denna tidskrift nämnt, att jag visserligen aldrig känt mig fientligt stämd mot kristendomen men att jag en lång tid betraktade den som passé ge-nom vetenskapen. När jag säger att Dostojevski gett mig en ny syn på kristendomen är jag medveten om att jag använder ordet i en mycket vidsträckt mening, som har föga likhet med doktor Mårten Luthers lilla katekes. En kärlekens religion utan så mycket som skymten av moralism, en religion för oss publi-kaner och syndare. Hur ofta har jag inte mediterat över denna passus i starjetsen Zosimas betraktelse "Om bönen, om kärleken och om beröringen med andra världar":

"Mycket här på jorden är dolt för oss, men i gengäld har vi fått en hemlighetsfull och kostbar för-nimmelse av ett levande band mel-lan oss och en annan värld, en högre värld där ovan, och våra tankar och känslor har icke sina rötter här utan i andra världar. Det är därför filoso-ferna säger, att man icke kan ge-nomtränga tingens väsen här på jorden. Gud tog utsäde från andra världar och sådde på vår jord, och hans trädgård växte upp, och allt kom upp som kunde gro, men det som grodde lever bara genom känslan av sin samhörighet med andra hemlighetsfulla världar. Om denna känsla försvagas och dör i dig, så dör också det som spirat inom dig. Då blir du likgiltig för livet och kommer att hata det. Jag tänker mig det så."

Inget tal om "arvsynd" eller "na-turligt syndafördärv" men en obe-gränsad, Franciscus-liknande kär-lek till allt levande, ja även till vad vi kallar den "döda" naturen. "Brö-der, frukten icke människornas synd, älsken människan även i hen-nes synd... Älsken hela Guds ska-pelse, hela världsalldet och varje li-tet sandkorn. Älsken varje litet blad, varje Guds solstråle. Älsken

djuren, älsken växterna, älsken varje ting. Älskar du varje ting, skall du också framtränga till Guds hemlighet i tingen. Har du en gång fattat den, skall du ständigt tränga allt djupare in i den för varje dag. Och till sist skall du lära dig älska hela världen med en allt omfattan-de kärlek."

Man drar sig för att tala om "li-dandets förädlande verkan", därför att det så lätt missbrukas och blir en osann fras. I de flesta fall är för-hållandet det motsatta. De båda världskrigen, koncentrationslägren och allt annat elände i detta sorg-tyngda sekel har sannerligen inte förädlat mänskligheten utan bruta-liserat och fördummat den i en grad som vi för 75 år sen skulle ansett otänkbar. Varje tidning, varje ra-dio- och TV-sändning bär vittnes-börd därom. – Men Dostojevski, som föregripit allt detta i den glada framstegstrons dagar, är ett undan-tag som det gör gott att tänka på. Det var i ett sibiriskt tukthus, bland fångar som han skildrat i "Döda hu-set" utan ringaste idealisering, som han lärde sig älska människorna och tro på dem, och långt senare, i Karamasov, kunde skriva: "Mina vänner, bedjen Gud om glädje. Varen glada som barn, som himme-lens fåglar. Och låten icke männi-skornas synd bekymra er." Både här och i andra arbeten upprepar han sin älsklingsats, att ingen kan vara den andres domare förrän vi förstått, att vi alla bär skuld till allt.

För mig är "Bröderna Karama-sov" en bok, som jag aldrig tröttnar på och där jag ständigt finner nya, friska ting. Den är en litterär hög-platå med två alptoppar, "Legen-den om storinkvisitorn" och Zosi-mas anteckningar, ur vilka samtliga anförda citat är hämtade.

3.

I sin lilla bok "Om bildning och självstudier" skrev Hans Larsson för snart hundra år sen: "Allt som är riktigt glatt är också allvarligt, det kräver du inget bevis för. Därför skall jag icke säga: läs allt som gör dig allvarlig. Men jag säger dig ett allvarsord: allt det som gör dig djupast glad, det skall du läsa."

Dostojevskis "Bröderna Karama-sov" är ingen munter bok, ingen be-rättelse med lyckligt slut. Alldeles tvärtom! Och ändå har den i tunga stunder gjort mig djupast glad. Så kanske jag likväl till sist utan att förringa de hundratals andra böcker, som stundom gjort mig djupast glad vågar kalla den min favorit-bok.

VAD KAN MAN TRO?

SM gör en snabbgenomgång av flera andliga rörelser, med sina egna, nuvarande, bedömningar av dem.

Aetherius Society. Summit Lighthouse

Några andliga rörelser är grundade på budskap som kommer genom "medier". Det är då framför allt fråga om transtal eller automatisk skrift. Till denna kategori hör Aetherius Society och Summit Lighthouse. Jag har för min del blivit övertygad om att sådana meddelanden inte kan anses ha sitt ursprung i "andevärlden" eller hos "mästare" eller "rymdbröder", utan att de i stället bubblar upp ur människans omedvetna själsliv som ett psykiskt splittringsfenomen. Att räkna med några undantag från den regeln synes mig grundlöst. Min övertygelse har jag fått efter läsning av god, orienterande parapsykologisk litteratur och från närvaro vid seanser.

Men *healingpraktiken* inom Aetherius Society kan kanske vara värdefull. Det hoppas jag på. Healing är ju en realitet.

Spiritualismen

Med ovan nämnda bedömning av mediala fenomen kan jag inte heller säga ja till spiritualismen.

Och det finns i litteraturen beskrivna en rad fall, där mediala budskap varit falska: en "avliden", som kommit genom ett medium, har i verkligheten fortfarande levtt på jorden, och en avliden, som har varit påhittad av en seansdeltagare, har gett budskap från "andra sidan", etc. Att tänka sig att okynniga, eller onda, andar varit framme i sådana fall och lurat medium och seansdeltagare är meningslöst. I stället torde de misslyckade fallen tydligt avslöja naturen av mediumistiska fenomen.

En normalt kritisk inställning på seanser har där flera gånger gett mig det klara intrycket att allt som sägs kommer från mediet självt.

Men spiritualismen är ändå enligt min mening en lära att ta på allvar. Den har sin grund i flera slag av paranormala fenomen – och inte i spekulativ teologi. Och den

utgör en utmaning att grundligt utforska dessa märkliga fenomen, som det kan vara betydelsefullt att vi lär oss förstå. Rätt förstådda kan de kanske säga något väsentligt om vad människan är.

Paranormala röster på band

Sedan konstnären Friedrich Jürgenson som den förste omtalade att han fått "röster från avlidna" på magnetband, har inte så få personer trätt fram och berättat om samma sak. Jag har själv lyssnat på några av Jürgensons bästa upptagningar. Min mening är att fenomenet är paranormalt men inte har sin rot i de dödas värld utan troligen är ett psykokinesifenomen (psykokinesi = psykiskt inflytande på materiella föremål) som springer fram ur "den dolda människan" hos en eller flera närvarande. Den främste forskaren på området, professor Hans Bender i Västtyskland, har gett uttryck för samma uppfattning.

Kontakt med rymdbröder

Det finns i flera länder personer som säger sig ha, eller ha haft, kontakt med högtstående varelser från andra planeter, vilka intresserar sig för och vill hjälpa oss jordmänniskor. Dessa påstådda kontakter är mediala eller direkta – i några fall har de skett genom radio- eller TV-apparat. Ett litet antal personer har sagt sig själva vara rymdmänniskor. Den mest kände "kontaktade" är framlidne George Adamski, amerikan. Min erfarenhet från läsning i ämnet "flygande tefat" är att kontaktade med buskap från utomjordingar generellt måste bedömas som opålitliga. Inte sällan är de uppenbart lögnaktiga, men ibland kanske oskyldiga offer för paranormala eller ovanliga upplevelser som de haft och som de felbedömt, och tror på den objektiva sanningen i vad de berättar. En kritisk attityd till de kontaktade är i alla händelser det enda som kan rekommenderas.

Den idealism som kan finnas hos på rymdbröder troende kan vara värd en starkare sak.

Teosofin

Den svenska teosofin i dag tycker jag är tilltalande öppen och odogmatisk. Jag delar kanske teosofernas allmänna intresseinriktning, men uppfattar den egentliga teosofiska litteraturen i allmänhet som utan riktig färg, substans och intellektuell kvalitet. Blavatsky, Besant och Leadbeater har jag för flera år sedan försökt läsa, men funnit det meningslöst på grund av deras slappa sätt att tänka.

Jag räknar mig inte som teosof – trots att teosoferna så fint säger att vad som förrenar dem inte är en gemensam tro utan ett gemensamt sökande. Men jag saknar hos dem vilja till kritisk granskning.

Martinus

Det finns fascinerande inslag i dansken Martinus Thomsens unika skrifter – och en tilltalande etisk sida. Men för min del har jag aldrig kunnat uppskatta hans sätt att resonera. Han synes mig aldrig ha förstått konsten att övertyga med seriösa intellektuella resonemang. Jag uppfattar hans logik som icke övertygande, och därmed faller hela hans världsbild, som framstår som en ganska grandios fantasi, beskriven på ett trötande omständligt sätt.

Men intresset för Martinus tycks vara stort i "våra" sökarkretsar.

Vedantafilosofin

Vi får i vårt gamla kristna land då och då besök av swamier. Jag har lyssnat till några av dem. Ibland är framställningen närmast genant enkel, ibland har den egendomliga, vidskepliga inslag. Men i de starkaste delarna brukar det röra sig om den subtila vedantafilosofin, mest i traditionen från Upanishaderna och Shankara, där identiteten mellan den individuella själen, atman,

och världssjälen, brahman, förkunnas. Denna filosofi är värd att begrundas. Ja, den är, jämte enhets-mystiken – att vara "ett med allt" – den verklighetsuppfattning som ligger mig själv närmast, tex hos Ramakrishna och Vivekananda. Men någon slutlig förklaring av människans och universums gåta ger den enligt min mening inte. Flera viktiga frågor förblir obesvarade. Vad är exempelvis "det tysta vittnet" bakom tankeprocessen? Vi erfar det inte, ty när vi blickar in i oss själva, varseblir vi endast våra egna tankar. Finns det "något" i botten av mig, som tänker tankarna, eller blott observerar, och som är "jag" – eller är det uteslutande själva tankeprocessen som är jag? Det förefaller mig vara en betydelsefull fråga, som vedantafilosoferna, såvitt jag kunnat förstå, inte ger något svar på.

Men den vedantiska identitetsläran – som bl a säger att din granne är du själv i annan form – är ett starkt fundament för en högtstående etik.

Hare Krishna

Inom ISKCON – det Internationella sällskapet för Krishna-medvetande – betraktar man diktverket Bhagavad-Gita och sin nyligen avlidne guru Prabhupada som ofelbara. Jag ställer mig helt oförstående till en sådan inställning av underkastelse och vill alltid förhålla mig kritiskt provande och ifrågasättande. Ingen människa – eller "gud" – är förtjänt av absolut tilltro.

Och flera av Prabhupadas uttalanden gör på mig ett intryck av oförstånd.

Alla dessa högljudda glädjetrynningar för Krishna! Sanningen är väl att om Gud vet vi ingenting. "Om Gud kan man inte uttala sig", som visa människor sagt. Gud är en hypotes, Krishna en myt. Hur kan man finna sin glädje i att prisa en mytologisk gestalt?

Fast Hare Krishna har också de djupa vedantiska tankarna, i traditionen från

Ramanuja, där den personlige guden Krishna uppfattas som det Högsta – inte den operonliga brahman som i traditionen från Upanishaderna och Shankara.

Jag tycker att man bör vara öppen men samtidigt kritiskt reserverad till alla guruer, swamier etc., som vill bli våra andliga ledare. De är ändå bara människor.

Divine Light Mission

Guru Maharaj Ji, pojkgurun, har varit religiös predikant sedan fyraårsåldern, tror jag; numer är han omkring 20. Jag har läst flera av hans tal och svar på frågor i svensk översättning. Och jag frågar mig: vad av värde innehåller de? Vad finner hans troende skara där? Jag tycker att hans uttalanden är triviala. Och vad är "Kunskapen", som alltsammans rör sig kring? Jag kan inte upptäcka att gurun sagt ett enda ord ofentligt för att beskriva "Kunskapen". Han bara pratar kring den. Tydligt är meditationsmetoden hemlig och meddelas endast vid privat instruktion.

Såvitt jag kunnat förstå är det den urgamla vedantiska läran som Guru Maharaj Ji har och som man skall uppleva genom meditationen. Man märker detta, när han någon gång råkar säga annat än helt obetydliga saker. Det är en betydelsefull filosofi, men pojkgurun förmår inte lägga ut den på ett begåvat sätt. Jag hittar praktiskt taget bara likgiltiga ord i hans tal. Han förefaller mig vara mycket överskattad. – Men meditationsmetoden är kanske bra?

Ananda Marga. PROUT

Kritik och fördömanden av kraftigaste slag har riktats mot den för "anstiften till mord" fängslade Ananda-murti (P.R. Sarkar) och de rörelser han gett upphov till. Jag vet inte om angreppen är berättigade. De skrifter jag sett från dessa organisationer har varit tråkigt sammanställda och inspirerar inte till närmare kontakt. Men läran är ändå tilltalande, åtminstone delvis. Jag menar att där kan finnas positiva värden, även om kritiken skulle vara befogad. Ledande företrädare för Ananda Marga och PROUT har gjort ett gott intryck på mig.

Reinkarnationsläran

Tanken att man många gånger föds till liv i mate-

riens värld, varvid ens handlingar i ett liv blir avgörande för hur nästa liv kommer att gestalta sig, kallas reinkarnations- och karmaläran. Den finns i flera andliga rörelser och kan vara en väsentlig del av en människas livssyn. Det synes finnas vissa erfarenhetsstöd för den – men vetenskapligt bevisad är den inte. För min del är jag inte övertygad och lämnar frågan öppen huruvida det finns någon sanning i den eller inte.

Transcendental meditation

TM är ju ingen religion eller livsåskådning, men kan vara en väg till en religiös eller djup, filosofisk uppfattning av jaget och verkligheten. När jag förut, under en kort tid, mediterade, kände jag mig väldigt utvilad efteråt, ungefär som om jag just kommit hem från en starkt mediterad semester. Men meditationen tråkade ut mig. Jag väntade alltid på att de 20 minuterna skulle vara över. Så jag slutade meditera.

Men förmodligen kan TM-metoden vara bra.

Buddhismen

Jag tycker att buddhismen, liksom vedantafilosofin, har en förklaring av människan och världen som är filosofiskt intressant. Att det inte finns en bestående, oföränderlig själ, utan att "själen" är en ström av processer bara, är det en del som talar för, tycker jag. Och att det inte finns en "Gud", utan att världen blivit till genom sina egna skapelseprocesser, är förenligt med den syn som modern vetenskap har.

Men jag är, som ovan nämnts, inte övertygad om sanningen i reinkarnationsläran. Och jag är främmande för tanken att människans riktiga strävan är att bli fri från "livstörsten" och därmed från återfödelsernas kretslopp, och nå nibbanas frid. Jag har en västerländskt positiv inställning till livet och upplever inte min tillvaro som lidande vilket jag vill bli befriad från. Jag tror att buddhismen är präglad av en tid och ett samhälle, där livet varit lidande på ett helt annat sätt än vi upplever i dagens moderna västerländska samhälle.

Jag har svårt för en livsåskådning som är centrerad på en gestalt – fast Buddha lär ju ha sagt, att man inte skall tro på hans ord bara därför att han har uttalat dem, utan först om man är

övertygad om deras sanning; och det tycker jag är rätt tänkt.

Jag menar att man kan ta till sig det man finner värdefullt hos olika religioner, livsåskådningar, rörelser och personer. I den *buddhistiska etiken* kan man få goda impulser.

Kristendomen

Det finns starka positiva inslag i kristendomen, som gör den värdefull. ("Älska din nästa!") Men för min del menar jag att verkligheten måste beskrivas på ett helt annat sätt än i den kristna trosbekännelsen. Och jag uppfattar kristna predikningar, i radio och TV, som orimliga, verklighetsfrämmande. När jag sist var i en statskyrka, för kanske 15 år sedan, sa prästen att Jesus från Nasaret var samma en som hade skapat hela universum – fast "tanken svindlar", som pastorn sa, så förhöll det sig så. Detta gjorde mig så förargad att jag gick ut ur kyrkan under pågående predikan. Då trodde jag att det rörde sig om en säregen avvikelse som denne präst i Jakobs kyrka hade. Men sedan har jag förstått att Svenska kyrkan lär att Jesus och Gud är identiska!

Följer man den enkla och självklara principen att alltid fråga efter *tillräckliga skäl* till religiösa och liknande påståenden, som görs, är det enligt min mening inte möjligt att godta kristendomens viktiga teser – bl a om "Gud på jorden". I flera artiklar har jag redovisat varför jag avvisar kristen teologi.

Men vi torde, de flesta av oss, vara överens om att "den kristna kärleksläran" – som dock i verkligheten är *allmänmänsklig* – är principiellt riktigt. Och kristendomen har långt bättre än hinduismen och buddhismen poängterat det nödvändiga att *aktivt* handla i kärlek till andra.

Tongil-familjen

Eftersom jag inte bejaktar kristendomen – i synnerhet inte dess dogmer om det ovetbara – bejaktar jag inte heller nya kristna grupper, såsom Tongil-familjen. Vad pastor Sun Myong Moon beträffar har jag läst en del av honom som jag vill beteckna som struntprat. Samma måste jag säga om en del av rörelsens småskrifter.

Jag tror nog att "moonisterna" beundrar sin rörelses

ledare alltför mycket. En mer kritisk inställning – som kan förenas med uppskattning – förefaller mig riktig.

Vännernas samfund

Kvåkarna brukar räknas som kristna, men de har ingen fast dogmatik, utan litat mer till "det inre ljuset" i människan än till bibel och trossatser. Den inställningen tilltalar mig. Medvetandets Ljus är säkert något värdefullt. Men för mig är deras tysta, färglösa sammankomster, utan musik och sång – med enstaka anföranden – utomordentligt tråkiga.

Baha'i

Inom baha'i-religionen anser man att alla världsreligionerna är "från Gud", men att den sista och nu gällande uppenbarelsen har getts mänskligheten genom Baha'u'llah, en persisk man som levde på 1800-talet. Men för min del tror jag inte att gudomlig sanning har uppenbarats genom någon person, eller någon bok, utan att "sanning" endast kan nås filosofiskt. Så, trots det kanske moraliskt tilltalande i att vilja förena alla världsreligionerna i en, ny, religion, bejaktar jag inte uppenbarelsereligionen baha'i. Därmed inte sagt att den inte har goda egenskaper i etiskt avseende.

Sufi

Även sufi-rörelsen omfattar alla världsreligionerna. Jag har inte trängt in i sufis tankar men tilltalas av vad de säger att "för en sufi är kärlek och levnadsvishet det väsentliga; dogmer och trossatser är av ringa betydelse". Sufi är kanske en av de mer aktningvärda och förståndet acceptabla religionsformerna.

Men en reflexion som kan göras om många av dessa andliga rörelser – jag gissar även om sufi – är att man talar mycket om Kärlek på ett abstrakt plan. Man anammar en tillintetförlikande kärlekslära. Men kärlek är enligt min uppfattning – fastän jag inte praktiserar det, på grund av mänsklig ofullkomlighet – att göra kärlekens gärningar mitt i den skitiga värld där vi befinner oss. Kärlek är inte att gå in i stämningar, där man för sin inre syn ser "kärleken som universums kraft" o dyl, utan kärlek är handlingar för andra, ett tjänande. Kärlek

är något svårt som vi ständigt drar oss undan från.

En äkta kärlekslära uppmanar allvarligt människor att göra gott mot andra, som behöver de goda gärningarna.

Övrigt

Andra trosformer som behandlats i Sökaren, har jag inte brytt mig så mycket om, ännu. Det kan nog finnas goda värden i exempelvis Kristen Vetenskap, antroposofin,

astrologin, hatha yoga och i andra läror också.

Sökandet fortsätter

Jag har en agnostisk inställning i botten i det jag menar att jag inte vet något om Gud eller om utomvärldsliga ting – och jag antar att samma ovetenhet gäller för andra. Människan är, så att säga, agnostiker till sin natur, men alla vill inte inse detta.

På den agnostiska ståndpunktens grund kan man ha

intresse för skilda förklaringar av människan och världen, och man kan även ha egna föreställningar, idéer. De föreställningar som mest intresserat mig är, som nämnts, de vedantiska – och enhets-mystiken – som haft betydelse för min livssyn. Jag tror att allt är ett tänkt världsallt, tänkt av en levande, skapande "substans", i vilken allting existerar och som också finns som medvetandet, jaget, i varje männi-

ska. Men vad som är "meningen" med den enskilda människans liv vet jag inte – om det nu finns någon annan mening än den hon själv ger sitt liv.

Ja, kära läsare, detta var en del av mina reflexioner kring andliga läror som jag stött på. Du har kanske nått fram till något helt annat?

SM

Nya stöd för att de paranormala fenomenen inte existerar

Av Nils Wiklund, Psykologiska institutionen, Lund

Om en parapsykologisk forskare utgår ifrån att de paranormala fenomenen existerar, men att det behövs starkare bevis, blir ett naturligt tillvägagångssätt att försöka genomföra allt säkrare och mer "vattentäta" experiment. Ofta misslyckas naturligtvis experimenten så att det blir helt slumpmässiga resultat. Forskaren kan då betrakta detta som ett ointressant undantag: "Den här gången var tydligen ingen paranormal information närvarande, eller åtminstone kunde den inte avlösas, men det betyder ingenting, eftersom det finns så många andra experiment med positiva resultat." Decennium efter decennium fortsätter så forskarna att konstruera allt sinnrikare experiment.

ibland händer det också att tidigare publicerade experiment, som då ansågs bekräfta de paranormala fenomenens existens, vid närmare analys eller granskning visar sig förlora allt bevisvärde. Även då säger parapsykologen till sig själv: "Jaha, det speciella experimentet kan vi alltså inte stödja oss på. Det har ju sina brister förstår vi nu, men vad spelar det för roll? Det finns så många andra experiment kvar, att det inte betyder någonting."

Forskaren fortsätter som tidigare att försöka få fram nya bevis för de fenomen som han inom sig vet existerar. Ibland blir det slumpmässiga resultat, ibland blir det positiva resultat, och ibland visar man att tidigare positiva resultat inte längre än hållbara. Men generation efter generation av parapsykologer måste till slut konstatera, att några helt säkra bevis för fenomenens existens det har man lika litet när man på ålderdomen lämnar sitt arbete, som när man i ungdomen påbörjade det.

Någon gång måste forskaren då börja fråga sig om det kanske är en

felaktig utgångspunkt att förutsätta att fenomenen existerar. Kanske är det så att de inte existerar, men hur skall man i så fall kunna bevisa det? Det är faktiskt en oerhört mycket svårare uppgift att bevisa att något inte existerar än att bevisa att det existerar. Hur skall man egentligen bära sig åt?

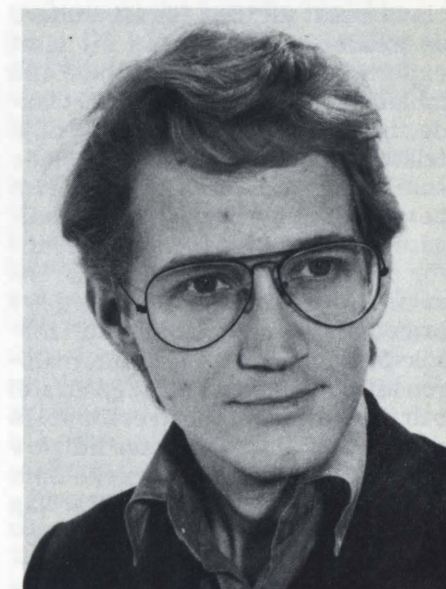
När det gäller de paranormala fenomenen är det förmodligen praktiskt taget omöjligt att någonsin få helt säkra bevis för att de inte existerar även om så är fallet. Där emot kan man formulera krav för när det kan anses rimligt att göra en sådan bedömning av tillgängliga data att slutsatsen blir att de paranormala fenomenen inte existerar.

Om de paranormala fenomenen inte existerar måste, enligt min mening, åtminstone två krav uppfyllas.

1: Det får inte finnas ett upprepningsbart experiment, där man kan påvisa fenomenen. Ett sådant skulle nämligen innebära ett säkert bevis för att dessa existerade. Detta första krav är fortfarande uppfyllt, när det gäller de paranormala fenomenen, trots att man under hela parapsykologins historia har försökt att ändra på det förhållandet.

2: Det måste vara så att ju mer man vet om ett enskilt experiment, eller en spontan upplevelse eller annan händelse, som kan tolkas som ett paranormalt fenomen, desto mindre anledning blir det att använda en paranormal tolkning. Om det är så att alla experiment, som utsätts för en närmare granskning, i efterhand visar sig vara ohållbara, då är det möjligt att detsamma skulle gälla alla andra experiment också, om de utsattes för en närmare granskning, eller om de kunde utsättas för en sådan.

Tyvärr är också det andra kravet uppfyllt inom parapsykologin. Ofta räcker det med att noggrant gran-

Nils Wiklund är psykolog. Hans psykologexamensuppsats behandlar parapsykologi, och han har publicerat artiklar i parapsykologiska vetenskapliga publikationer.

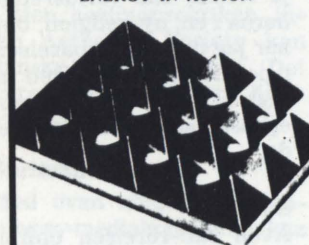
ska den publicerade rapporten för att upptäcka att där finns allvarliga felkällor, eller att det finns uppenbara icke-paranormala tolkningar, och att experimentet därmed förlorar allt bevisvärde. I många fall räcker det inte med att läsa den publicerade rapporten, men om man får möjlighet att fråga författaren om vissa detaljer i tillvägagångssättet så avslöjas brister, som gör att resultaten inte kan accepteras. Detta är en icke ovanlig erfarenhet på parapsykologiska kongresser. Åter i andra fall avslöjas fusk eller andra tidigare okända förhållanden, som gör att positiva resultat blir ogiltiga. När på det sättet majoriteten av alla experiment tycks visa sig ointressanta, återstår ändå vissa experiment som parapsykologer anser vara starka eller "avgörande" ("crucial").

Hur blir det då om dessa "avgö-

FREE ENERGY

KIRLIAN PHOTO OF PYRAMID ENERGY IN ACTION

Pyramid Energy Generators

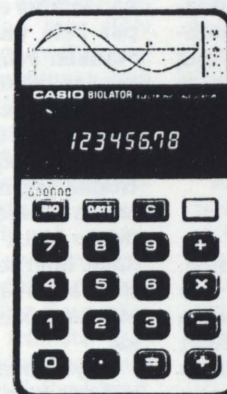
Den insamlar och koncentrerar naturlig och gratis energi. Planter, — tobak, — fädevarer, — vand, — kosmetik, — frö, — barberblade, — — — — — och meget andet kan energiseres med denne GENERATOR.

Den lille generator med den kraftige virkning.

Kr. 95,00. I størrelsen ca. 100 x 130 x 30 mm.

PYRAMID ENERGY CENTRE
TOLDBODGADE 2
DK-1253 KØBENHAVN K
TLF. (01) 15 49 77

Nu kan Du räkna ut Din egen biorytm!

Bra och dåliga dagar upplever vi alla! Vad är då Biorytm? Biorytm upptäcktes av en tysk läkare för 70 år sedan. Den är baserad på följande teori: Människan lever med tre rytmer med födelsedagen som utgångspunkt: en fysisk rytm på 23 dagar, en psykisk rytm på 28 dagar och en intellektuell rytm på 33 dagar. Dessa tre rytmer blandas med varandra så att de får växlande effekter på människans verksamhet varje dag. Med Biolator som är programmerad i 99 år kan Du på några minuter räkna ut Din egen biorytm och få reda på positiva, negativa eller särskilt kritiska dagar. Biolatorn fungerar också såsom en vanlig miniräknare så Du får två apparater i en. Storlek 12x8x2 cm. 1 års garanti, full returrätt. Vårt introduktionspris endast **Kr. 164:—** plus porto. Beställ direkt från

Franz Schwabe, Sandhamnsplan 1,
115 39 Stockholm. Tel. 08/63 85 12

MARTINUS KOSMOLOGI

Kurser — öppna för alla — hösten 1978

Tema:

BÖNEN SOM VETENSKAP OCH HJÄLP I LIVET

Weekendkurser:

Båstad 9—10 september

Stockholm 14—15 oktober

Linköping 28—29 oktober

Örebro 11—12 november

Stockholm 2—3 december

Kursavgift (anmälningsavgift) 90:—

Exklusive rum och mat.

Tema:

TÄNKESÄTT FÖR EN NY TID

Veckokurs: 13—20 augusti

Östergården utanför Mariefred

Kursavgift 650:—, inklusive rum och mat.

Ej linne.

Anmälningsavgift 90:—.

Anmälan sker genom insättan av anmälningsavgiften på postgiro 59 07 38,

S Westerlund, Lidingö

Sista anmälningsdag 14 dagar före första kursdag

Förfrågningar (även ang rum) hos
Sigge Westerlund, Torsviksvägen 8,
181 34 Lidingö. Tel 08—767 31 29.

Dygnet runt, uppgifter om aktuella föredrag på institutets tel 08—42 40 58.
Beträffandecirklar, ring torsdagar 11.00—16.00.

rande" experiment utsätts för en närmare granskning? Om det är så att även de experiment, som tidigare betraktats som de mest säkra, vid en grundlig skärskådning visar sig vara ohållbara, då har man fått så starka stöd för tolkningen att de paranormala fenomenen inte existerar, som man i dagens läge kan få.

Häri ligger den engelske filosofen C E M Hansels stora betydelse för parapsykologisk forskning. Han har nämligen ägnat ett intensivt forskningsarbete åt att utföra en minutös granskning av vissa experiment som bland parapsykologer under decennier betraktats som de mest betydelsefulla. Han åkte bland annat till USA för att studera de lokaler som använts i ett visst experiment, för att intervjua alla inblandade personer osv. Det visade sig då, att han lyckades avslöja felkällor som ingen dittills hade anat. Han fann t ex i ett av dessa betydelsefulla experiment ett tidigare inte observerat fönster ovanför dörren till experimentledarens rum. Hansel påpekar då att det i princip hade varit möjligt för försökspersonen att ta sig in i korridoren utanför rummet, stiga på en stol och titta in genom fönstret för att få den information som man tidigare trott att han mottagit telepatiskt. Hansels upptäckter av detta slag hör förmodligen till de mest betydelsefulla bidrag till parapsykologin som någonsin har gjorts. (Se t ex hans bok "ESP a scientific evaluation", New York, 1966.) Han har visat att även de experiment, som tidigare ansetts innehålla avgörande stöd för de paranormala fenomenens existens, vid en minutös skärskådning har befunnits vara behäftade med felkällor, som tillåter andra tolkningar. Han har helt rätt i sin allmänna utgångspunkt att det inte spelar någon egentlig roll hur pass långsökt en sådan alternativ tolkning är. På vetenskapens nuvarande standpunkt måste den föredras före en tolkning som förutsätter de paranormala fenomenens existens.

Slutsatsen av detta är att det i våra dagar inte finns något parapsykologiskt experiment, som har utsatts för en närmare granskning utan att därvid förlora allt bevisvärde. Det finns naturligtvis otaliga experiment som inte har granskats, som aldrig kommer att granskas, eller som inte kan granskas, men det är alltså fullt möjligt, eller rent av rimligt, att en tillräckligt noggrann granskning skulle avslöja felkällor i alla experiment som tycks ge stöd

åt de paranormala fenomenens existens. Ett starkare stöd för att de paranormala fenomenen inte existerar är det förmodligen inte lätt att frambringa.

Ett icke oväsentligt stöd för möjligheten att de paranormala fenomenen inte existerar har i år kommit i *Meddelande No 10 från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning* av Rolf Ejvegård.

Man kan nämligen hävda att även om det inte förekommer paranormala företeelser i kontrollerade experiment, så finns de kanske ändå i spontana upplevelser hos enskilda människor. Det finns otaliga beskrivningar av dramatiska upplevelser, som förefaller svårförklarliga vid första påseendet, och som tycks ha en paranormal karaktär.

Nämnda publikation innehåller noggranna redogörelser för spontana upplevelser som tycks innehålla ett inslag av förutvetande om framtiden (prekognition). Den person som hade upplevelsorna är Eva Hellström. Fru Hellström, som var en av initiativtagarna till bildandet av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning år 1947, har under en lång följd av år haft spontana upplevelser som kan tolkas i en parapsykologisk referensram. På ett föredömligt sätt har hon alltid försökt att omedelbart dokumentera upplevelsen genom att så noggrant som möjligt beskriva upplevelsen och genom att i möjligaste mån få andra personer att skriftligen intyga att redogörelsen är korrekt. I den mån det gällt prekognition (förutvetande om framtiden) har fru Hellström i regel sänt en beskrivning av den framtida händelsen till någon vetenskapligt omdömesgill person innan händelsen har inträffat. Fru Hellström imponerar genom det oerhörda intryck av hederlighet hon ger, genom sin vilja att ingenting tillägga, stryka eller förändra. Hon har också en sympatisk, orubblig strävan efter vetenskapligt säkra sanningar, vilka dessa än månede vara. Det visade hon t ex när hon lämnade den spiritistiska föreningen, därför att hon tyckte att de märkliga händelser som inträffade under seanserna nog kunde ges andra förklaringar än dem som accepterades bland spiritisterna. Allra mest kanske hon ändå imponerar när hon säger, att hon ställer sig neutral till tolkningen även av hennes egna upplevelser och överlåter åt vetenskapsmän att avgöra om hon är "paragnost" eller inte. Det krävs stor insikt för att acceptera att en subjektiv övertygelse, som

man fått genom egna upplevelser, inte behöver vara korrekt.

Författaren Rolf Ejvegårds största förtjänst ligger i att han fullständigt har medtagit all dokumentation av de tio "prekognitiva" fall han valt att beskriva. På det sättet är det nämligen möjligt för läsaren att själv göra en bedömning av allt som hänt. Däremot avstår Ejvegård på det hela taget från att göra någon egentlig utvärdering av materialet, och hans avslutande kommentarer är tyvärr både oklara och ointressanta.

För att göra en bedömning av fru Hellströms upplevelser är det lämpligast att utgå från den inom parapsykologin gängse definitionen på prekognition, som tyvärr inte presenteras i publikationen, nämligen att prekognition är *icke-inferentiell* kunskap (information) om framtiden, varvid också det kravet är uppfyllt att själva förutsägelsen inte förorsakar den kommande händelsen. Att den är icke-inferentiell innebär att man inte skall kunna sluta sig till den framtida händelsen på sakernas nuvarande läge som t ex i en väderleksprognos, och det andra kravet gör att man utesluter s k "självuppfyllande profetior".

När det gäller fru Hellströms upplevelser är det i regel helt uppenbart att de inte uppfyller dessa båda krav på prekognition. I samtliga beskrivna fall är det mycket lätt att se en alternativ förklaring.

För att ge ett exempel kan vi betrakta upplevelsen med "Den koptiska rosen". Fru Hellström fick en gång i Schweiz en spontan mental upplevelse av en "ros" med fyra kronblad som i ett kors. Bilden var mycket tydlig och hon blev övertygad om att hon skulle få se den i verkligheten och att det därför skulle vara en paranormal upplevelse. Hon tittar efter den i Schweiz och i flera städer i Italien men hittar den inte. Senare kommer hon till Egypten och fortsätter att leta efter den där. Hon hittar den dock inte och frågar då professor Vivi Täckholm i Kairo om denna möjligen känner till någon sådan bild. Professor Täckholm, som kände egyptisk kultur mycket väl, associerar tydligen inte omedelbart till det välkända koptiska korset, men hon fortsätter att tänka på bilden och nästa natt har hon till och med en dröm att fru Hellströms bild skall finnas på koptiska museet i Kairo. De går tillsammans dit och finner mycket riktigt en relief som liknar bilden. Händelseförloppet erbjuder här inga tveksamheter.

Den mentala bilden gjorde att fru Hellström aktivt sökte efter en liknande bild i verkligheten och till och med tog en expert till hjälp innan hon till slut hittade en motsvarighet. Upplevelsen av bilden har alltså förorsakat att hon sökt sig till en liknande bild i sinnevärlden (en "självuppfyllande profetia"). Det är tämligen trivialt att man till slut hittar något som liknar en dröm eller en bild om man letar tillräckligt länge, särskilt om man letar så intensivt som i det aktuella fallet. Formen i den koptiska rosen är heller inte särskilt ovanlig; den påminner för övrigt om s k mandala-figurer som ibland spontant produceras i människans omedvetna. Det är egentligen förvånande att professor Täckholm inte snabbare associerade till det koptiska korset, som finns i stor mängd och i skilda utföranden på koptiska museet. Det kan också förtjäna att nämnas att detaljöverensstämmelsen inte var helt exakt vare sig vad gäller färger eller form.

På samma sätt ger alla de övriga upplevelsorna ett ganska trivialt intryck, när man noggrant studerar exakt vad som har hänt. Det är emellertid fel att härmed bara avfärda upplevelsorna med en axelryckning och säga att då var det väl inte prekognition i dessa fall, men det finns ju så många andra...

Tack vare den mycket rika dokumentationen, och fru Hellströms konsekventa strävan efter sanningen, har vi fått ett värdefullt material för den parapsykologiska forskningen, som i någon mån är unikt, åtminstone i Sverige, och som det finns all anledning att inte ignorera.

På samma sätt som Hansels studier visat att en noggrann granskning av parapsykologiska experiment gör att de förlorar sin beviskraft, så visar också fru Hellströms redogörelser att tillräcklig kännedom om vad som exakt har hänt i spontana "paranormala" upplevelser gör att en paranormal tolkning i själva verket blir helt överflödigt. Det är mycket lätt att tänka sig hur en lätt "dramatisering" av fru Hellströms upplevelser, framför allt genom att utesluta lämpliga delar av dokumentationen, skulle kunna ge ett helt annat intryck. På ett motsvarande sätt kan man förmoda att en närmare kännedom om andra personers förment paranormala upplevelser, och de exakta detaljerna i händelseförloppet, skulle göra att även dessa upplevelser fick en naturlig förklaring.

Per Ragnar:

Reflexioner

På morgonen läser jag Dagens Nyheter. I ett reportage uttrycker biskop Arne Palmqvist sin ängslan.

— Det mest betänkliga i kyrka-stat-utredningen är de ändringar som föreslås i fråga om kyrkotillhörigheten. Det föreslås alltså att en s k viljeyttring skall vara avgörande för tillhörighet till folkkyrkan. Varken dopet eller den på bl a föräldrarätten grundade principen att barn följer föräldrarnas religion skall längre bli avgörande.

På eftermiddagen läser jag Aftonbladet. Kristina Tonning, präst, hoppar av! — Kyrkan har fastnat i alla ceremonier. Den har blivit ett tomt skal, där man glömt bort budskapet.

Två röster från Svenska kyrkan som säger samma sak fast med olika språk.

För vad biskopen är rädd för är gi-

vetvis ett "medlemsras" av väldiga mått. Nu tvingas hans "folkkyrka" att bekänna färg. Vad är det unika med det som idag kallas Svenska kyrkan? Är biskopens gud en annan än pingstvännernas? Kommer normalsvensken närmare Jesus via Palmqvists bröder än i Missionsförbundet eller Katolska kyrkan?

När svensken måste ge ifrån sej "en viljeyttring", kommer han då att välja kyrkans ceremoniel för att förmimma "gudstjänst"? Eller kommer den unge, icke föräldrastyrde individen att enbart lita på sin egen uppfattning av företeelser som Jesus, Buddha, Mohammed och andra profeter och ljusbringare?

Kristina Tonning ger inte den som skall välja mycket hopp för "sin" kyrka: — Det börjar kännas meningslöst att jobba inom kyrkan. Det har blivit så mycket utanverk att man tappat bort tron.

Och det är väl ganska givet! Att en nutidsmänniska får allt svårare att stanna i officiella trosfällor. Dagisproblem, miljöproblem, cancerrisker, arbetsmarknadens utslagningsmekanismer, neutronbomber, resursfördelningar — problemen blir allt omöjligare att relatera till Kyrkans beännelseskriter. Visst gör Institutionen sina försök att hänga med, men det blir oftast ärkebiskopliga deklarationer av typ: "Å ena sidan... å den andra."

Överraskande hör jag plötsligt den oftast så kloke och stridbare Ingmar Ström ta till orda: — Om förändringen genomförs blir Svenska kyrkan en helt förändrad kyrka. Den blir en frikyrka bland andra frikyrkor. Skulle endast sådana frikyrkor finnas bleve många människor hemlösa.

Varför inte se det positivt, biskopen? Istället för en slöengagerad tillhörighet till Kyrkan, låt oss ana en växande skara människor i vardagen grubblande, sökande, funderande över Moral, Mål och Mening. Ett Sverige fullt av Sökare! En nåd att stilla bedja om, tycker denne skrivare.

Om forskare i större utsträckning än nu accepterade att de paranormala fenomenen förmodligen inte existerar i en naturvetenskaplig betydelse, kunde det öppna dörren till nya och kanske mer fruktbringande forskningsinriktningar om den psykologiska betydelsen av de "paranormala" upplevelsorna. Det är nämligen otvetydigt så att dessa upplevelser är ganska vanliga, ja att kanske flertalet av alla människor kan berätta om egna upplevel-

ser av detta slag. Det tycks också vara så att upplevelsorna kommer i viktiga skeden i en människas liv, att de ibland ger ett mycket starkt intryck, som till och med kan förändra den personens tillvaro. Även om de paranormala fenomenen inte existerar i naturvetenskaplig bemärkelse existerar de tveklöst som psykologiska företeelser, och som sådana vore de värda ett betydligt större intresse än vad som nu är fallet.

Brita André, Christina Eklöf och Jack Wright i samtal om Nya Partiets program.

NYA PARTIET

”alternativet som kan ge oss en framtid”

Inom Nya Partiet säger man:

”Det största hotet för vår värld är det tilltagande våldet som tar sig alltmer fruktansvärda uttryck i kapprustning, massmord, tortyr, ökande svält, exploatering och förtryck av de fattiga, miljöförstöring samt människans fysiska och psykiska nedbrytning och andliga utarmning. – Det gäller livet. Det gäller rättvisan och freden. Det gäller vår jord. Det gäller människan.”

Ett 30-tal personer är medlemmar i Nya Partiet. Någon ordförande finns inte. Styrelse är de som kommer till mötena.

Partiets historia:

I början av 1977 skickade Christina Eklöf ut ett upprop om bildande

av ett nytt politiskt parti och satte upp affischer på flera ställen i Stockholm. Intresserade inbjöds till ett möte söndagen den 20 februari i Beskowsalen, ABF-huset.

Ett 70-tal personer infann sig, bland dem ledare och medlemmar i flera ideella organisationer. Christina berättade inledningsvis, med spänningens rodnad på kinderna, varför hon tagit detta initiativ. Hon ansåg sig inte med gott samvete kunna rösta på något av de etablerade politiska partierna, bland annat därför att alla sanktionerade våld i en eller annan form, inte minst i formen av en militär krigsapparat. Själv saknade hon erfarenhet av politiskt arbete, men kände

att hon ville göra något i en situation då samhället uppenbarligen var på väg in i och medverkade till en global katastrof. Hon var övertygad om att många människor kände behov av en helt ny politik, grundad på icke-våld och sann solidaritet, om utvecklingen skulle kunna vändas innan allt var för sent. Hon trodde också att många med henne efterlyste ett politiskt parti som i sitt program och arbete förverkligade dessa grundprinciper.

Nya Partiet var helt och hållet Christinas idé. Hon hade inte haft några medarbetare. Nu var hon glatt överraskad av att så många intresserade hade kommit till mötet.

Åtskilliga diskussionsinlägg gjorde

des, nästan alla positiva till tanken på ett nytt parti. Mötet valde en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till partiprogram. – Sedan dess har en kärngrupp under drygt ett år varit sysselsatt med att fastställa programmet. Våren 1978 förelåg det klart. Huvudpunkterna är dessa:

1. Avveckling av krigsmakten och krigsindustrin – upprustning av freds- och konfliktforskningen.
2. Försvarsutbildning för män och kvinnor enligt icke-våldsprinciper.
3. Omstrukturering av produktionen till nyttovaror – nedskärning av lyxkonsumtionen.
4. Framsynt miljövard, natur- och djurskydd.
5. Bättre människoomvårdnad – mer friskvård.
6. Ett nytt utbildningssystem där andlig skolning och fostran till medmänsklighet har samma självklara plats som den intellektuella utbildningen.

Brita André, som är en av de mest engagerade, säger att inget hindrar att programmet senare bearbetas eller kompletteras på vissa punkter, beroende på vilka idéer som växer fram inom Nya Partiet. Men de tre grundprinciperna är icke-våld, solidaritet och människans rätt till utveckling och ett meningsfullt liv.

Nya Partiet vill inte avskaffa landets försvar, men vill bygga upp det enligt icke-våldsmetoder. Detta blir, anser man, mycket effektivare än ett militärt försvar, bland annat genom att det skall bygga på en etisk medvetenhet hos människorna. Icke-våldsförsvar innebär bland annat ohörsamhet gentemot en ockuperande makt.

Jack Wright säger att försvar enligt icke-våldsmetoder i vissa fall också kan innebära sabotage mot byggnader och materiel; detta kan naturligtvis kallas våld, men det riktar sig inte mot människor utan mot materiella ting, som t ex vapenfabriker eller vapentransporter.

I dessa programpunkter delar NP den uppfattning som finns inom Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen, vilken bland annat gett ut en skrift om civilmotstånd. Det gäller att få motståndarens krigsorganisation ur funktion med alla handa insatser och knep.

Intervjuaren: – Men måste det inte innebära stora svårigheter att effektivt organisera och upprätthålla ett sådant motstånd? Man får ju räkna med att ockupanterna tar massmedia i besittning. Genom TV,

radio, press, skolor kommer de att ösa ut sin propaganda över oss alla och tala om för oss, via överlöpande, att deras åtgärder är till folkets bästa. Den svåraste kampen torde bli mot fiendens propagandaapparat.

Jack Wright svarar att det är viktigt med en psykologisk uppbyggnad av folket med tanke på den situationen.

Brita André trycker på att vi måste riva gränserna och skapa ett globalt samhälle där alla människor har lika rättigheter och skyldigheter. Till en början kan man tänka sig samarbete mellan olika framstegsvänliga stater, exempelvis de nordiska, så att en fredlig statsgemenskap så småningom växer fram där konflikter kan biläggas på fredlig väg. Till en sådan gemenskap kan sedan efterhand fler nationer ansluta sig.

– Det kommer kanske alltid att finnas skillnader i ideologi, religion, ras, men en delösning är att gränserna rivs, så att – om man tänker på Mellanöstern exempelvis – palestinierna får bosätta sig på israeliskt område, och vice versa.

Christina framhåller att en stor fråga är vad man skall försvara sig mot.

– Vi måste omvärdera våra rädslor. Vad är vi egentligen rädda för? Vad vill vi försvara? Vad skall vi försvara oss emot? Är det vår nationalitet, vår levnadsstandard, vår relativa frihet? För vilka ”ideal” låter vi oss övertala att bli massmördare? Vi borde syna ordet ”fiende” lite närmare i sömmarna. För vilka är våra ”fiender”? Säkert inte vår medmänniskor från Ryssland, Kina, Amerika eller någon annan del av vår jord, utan snarare den mänskliga egoismen, inskränktheten, hatiskheten, maktmissbruket inom ett samhälle, oavsett om det är svenskt eller utländskt, kristet eller icke-kristet, socialistiskt eller kapitalistiskt. Och detta kommer vi inte åt med vapen!

Christina fortsätter: – NP anser att om vi vill åstadkomma en global avspänning, så måste vi i Sverige ta första steget och börja med att avrusta själva. Om varje nation skall vänta på att alla skall börja samtidigt, blir det aldrig någon nedrustning – det har historien visat alltför tydligt. Någon måste ha modet att börja.

NP är inne på samma tankar som Per Anders Fogelström och Roland Morell lade fram i boken ”I stället för atombomb”, som kom ut 1958. Sverige skall avskaffa det militära försvaret och i stället utbilda en

Christina Eklöf talar om en icke-våldsskola som hon har lärt känna i England, där eleverna får lära sig hur man praktiskt löser konflikter, både på det individuella och kollektiva planet, inom familjen, i grupper, på arbetsplatsen och nationer emellan. ”Sådana kurser borde ingå i skolans läroplaner.”

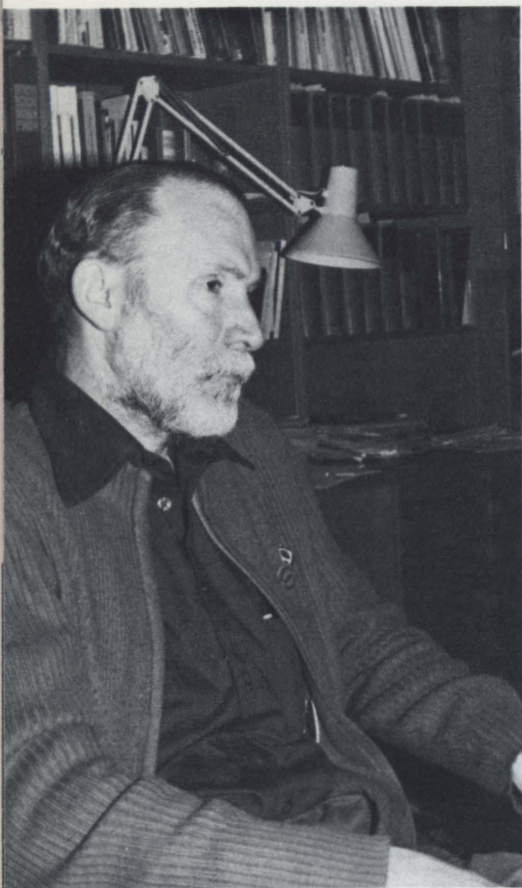
hjälporganisation. Vi skall bli ”ambulansen Sverige”, som hjälper och bygger upp. ”Ett försvar av denna art skulle medföra att en symbolisk röda-kors-flagga sträcktes ut över hela vårt land”, skrev författarna.

Brita understryker att även kvinnorna skall med i den hjälpande, uppbyggande organisation som skall ersätta det militära försvaret.

Men för att kunna skapa en god, hjälpande och medmänsklig anda i samhället måste man börja med barnen. Och därmed kommer vi in på NP:s sjätte punkt: en ny typ av

Brita André är engagerad i flera ideella rörelser, vilkas värden hon vill se samlade i Nya Partiet.

Jack Wright är kväkare, pacifist och vegetarian.

skola med bland annat *fostran till medmännisklighet* som målsättning.

Christina säger att hon känner mycket starkt för den punkten på Nya Partiets program och menar att just människans fostran till att vara medmänniska är grunden för allt det andra.

– Vi måste lära känna och acceptera oss själva, bli vän med vår omvärld, känna ansvar, solidaritet och förverkliga icke-våldet i våra liv och i samhället. Jag tror att samhället är ett uttryck för människornas kollektiva karaktär. Om vi försöker att reformera samhället genom att ersätta ett politiskt eller ekonomiskt system med ett annat, kommer vi att misslyckas om vi inte först förändrar oss själva.

Intervjuaren: – Om man byter ut en demokratisk blandekonomi mot ett fullt utbyggt socialistiskt system, kommer ju detta system att missbrukas om människorna inte har de rätta värderingarna i botten.

Christina: – Just det. Solidaritet är ett personligt engagemang och ansvar. Det är helt enkelt "att älska sin nästa såsom sig själv". Därför är den sista punkten på NP:s program så viktig.

Jack, som är kväkare, känner

varmt för icke-våldsidén. Han framhåller att man måste ha en djup, andlig orientering för att kunna insistera på icke-våld. För min del, säger Jack, är tron på en andlig eller religiös verklighet skälet till att jag tror på icke-våld.

Brita utvecklar sina tankar om civiltjänst för pojkar och flickor i stället för manlig värnplikt.

– Ungdomarna skall som en medborgarplikt tjänstgöra exempelvis inom sjukvården, långvården, barnomsorgen – och även i jordbruk och skogsbruk. Men det skall ske en rotation, så att alla under någon tid tjänstgör t ex på ett sjukhus. Om alla får se verkligt svårt sjuka människor, kan detta bli en betydelsefull erfarenhet i deras liv.

Christina påpekar att om en sådan samhällstjänst inte uppfylls spontant, är det något väsentligt som fattas. Det bör, anser hon, hos människorna finnas en önskan, ett behov, att få gå ut och tjäna. Om det blir en plikt som fullföljs med olust, är ingenting vunnet. Samhällstjänsten skall därför vara frivillig och ses snarare som ett privilegium än en plikt. Den måste böttna i kärlek och en känsla för andliga värden. Och det måste vara skolans uppgift att fostra fram, eller snarare locka fram, denna känsla och känslighet.

Intervjuaren: – Ja, det är ju viktigt att undervisningen i skolorna samlas kring sådana värden som medmännisklighet, solidaritet, kamratskap, hänsyn, tolerans, förståelse, ömhet – och att dessa begrepp ingående förklaras, diskuteras och praktiseras.

– När vi utformade den här sista punkten, säger Christina, tänkte jag på att det ju finns metoder som hjälper oss att öva upp vår intuitiva och kreativa förmåga, att lära känna och utveckla den andliga sidan av tillvaron.

Jack: – Meditation till exempel.

Christina: – Ja, just det. Jag tycker att olika former av meditation och yoga borde ingå som dagligt ämne i skolornas läroplan.

Brita börjar tala om "gemensamhetsskapande kollektivboende". Detta finns inte inskrivet i NP:s program, men ligger i linje med den anda som NP representerar.

– Idag har man ett kategoriboende, där man slänger ut gamla människor i ålderdomshem, pensionärshotell och där olika slags avvikande människor sätts in på institutioner. Alla ensamma får dra sig fram bäst de kan; det uppstår en fruktansvärd isolering. Jag tror att om man satsar på kollektivhus eller

bra servicehus, eller i redan befintliga kvarter på stora, gemensamma lokaler, då uppstår goda möjligheter till gemenskap. I ett riktigt kollektiv skall alla sorters människor finnas, inte bara exempelvis unga studerande, utan även gamla människor med vårdbehov, som i dag finns på vårdhemmen, och handikappade. Det är viktigt och berikande att unga och gamla får kontakt med varandra. De kollektivboende får ansvar för varandra, känslöbindningar växer fram, liksom sådana värderingar som måste finnas om vi skall kunna få ett samhälle där vi bättre tar hand om och hänsyn till varandra.

Intervjuaren undrar om det finns några begrepp som är centrala i NP och som uttrycker eller sammanfattar den politiska inriktning som partiet har. Medmännisklighet kanske? Namnet Nya Partiet säger ju i och för sig ingenting. Christina uppger att det är just det som är meningen. Folk är tvingade att läsa programmet för att bilda sig en uppfattning om partiets målsättning. Man kan inte utifrån namnet gissa sig till partifärgen och därmed i förväg avstämpla det som överensstämmande med eller stridande mot ens egen politiska uppfattning.

Jack säger att begreppet medmännisklighet är bra men att det lätt kan bli ett tomt slagord, på samma sätt som solidaritet. Jag tycker, säger Jack, att *icke-våld* är ett centralt begrepp i NP.

Christina instämmer: – Jag tror att icke-våld är utmärkande för just NP. Medmännisklighet bekänner sig ju så gott som alla etablerade partier till, men det är hittills inget enda som vågat satsa på icke-våld som ett medel att förverkliga detta ideal.

Jack: – Näst efter icke-våld skulle jag för min del vilja nämna *den globalistiska tanken*, den icke-nationella idén, att man lägger vikt vid att komma ifrån nationella begränsningar.

Brita nämner *solidarisk livsstil* som ett kärnbegrepp inom NP.

Nya Partiet ansluter sig till vissa ideella rörelsers program. Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen har redan nämnts. I övrigt är man t ex helt på samma linje som miljö-rörelsen.

Den vegetariska hälsorörelsens program överensstämmer också med NP. Alla tre som för Sökaren representerar NP är vegetarianer. Vegetarismen ligger i tiden, säger Brita: – Det är mycket vanligt att miljöaktivister är vegetarianer, liksom folk som bor i kollektiv

och människor som arbetar för kvinnans frigörelse.

Christina säger att en ny medvetenhet, som bland annat också omfattar vegetarism, håller på att växa fram, och Jack anser att det bara är en tidsfråga när vi får ett verkligt genombrott för både vegetarism och icke-våld, helt enkelt därför att det blir nödvändigt. Världssvälten gör det t ex nödvändigt med övergång till vegetarism, eftersom samma areal kan föda fler vegetarianer än köttätare.

Även Amnesty-rörelsen är i linje med Nya Partiet. Och vapenvägrarna.

NP är också överens med Nordiska samfundet i att "plågsamma djurförsök och onaturliga uppfödningsskall avskaffas", som det står i en förklaring till punkt 4 på NP:s program. Jack bär f ö ett märke mot plågsamma djurförsök.

Miljöorganisationen Ren Värld har ett program som ligger mycket nära Nya Partiets. Där finns bland annat värnpliktens slopande och allmän samhällstjänst, internationell avrusting, utökat djurskydd, enklare, sundare livsstil, mera vegetarisk kost, avveckling av lyxproduktion, stopp för kärnkraften, rökförbud i allmänna lokaler.

Andra organisationer i linje med Nya Partiet är Framtiden i våra händer, VISIR (Vi som inte röker), Kollektivcentrum.

Hur ställer sig NP till socialismen? Jo, NP är varken socialistiskt eller icke-socialistiskt. Man säger att man vill ha en omstrukturering av produktionen till nyttovaror och en nedskärning av lyxkonsumtionen – vilket kan tyckas innebära ett socialistiskt planhushållningstänkande, men NP tar inte ställning till hur omstruktureringen skall uppnås.

Christina: – Jag anser att en sådan produktionsomläggning inte kan tvingas på människor som inte är mogna att acceptera den. En växande medvetenhet och ansvars-känsla hos oss kommer helt naturligt att resultera i en vettigare och solidarisk produktion. Också här måste vi börja med att reformera oss själva innan vi med framgång kan reformera det ekonomiska systemet.

De som arbetar i Nya Partiet är tydligen ett lag fina idealister, människor som är mer känsliga för vissa missförhållanden och brister i samhället och i världen som helhet än folk i allmänhet. De är etiskt medvetna på ett ännu ovanligt sätt.

Men känns det inte svårt att jobba med ett politiskt parti som ännu

Diskussionerna går vidare inom Nya Partiet. Men snart är väl tiden inne att gå ut och tala om att man finns till?

efter ett års existens endast har 30 medlemmar? Hur skall det kunna få någon politisk betydelse? Christina svarar att NP:s ambition inte är att få så många medlemmar som möjligt, utan att de som väljer Nya Partiet strävar efter att förverkliga partiets grundprinciper i sina egna

liv. Det gäller inte att konkurrera med andra partier om den politiska makten, utan att påvisa ett alternativ, att vara en väckarklocka, få igång en diskussion, så lite frön...

SM
Adress: Nya Partiet, Box 200, 162 02 Vällingby.

DET ÄR BARN SOM GRÅTER

Det är ett barn som gråter i kväll

Vid en rykande askhög som varit ett hem nyss bombat och bränt

Det är miljoner barn som gråter i kväll för vår skull

Vi som låter så ofattbar ondska ske i världen

Lennart Ivarsson

Icke-våld är ett mäktigt och rent vapen.

Det är ett vapen utan motstycke i historien, vilket skär utan att sår

och förädlar den människa som brukar det.

Det är ett svärd som helar.

Martin Luther King

(Ur Fredskalendern 1978, utgiven av Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen)

Alternativa verkligheter, mystik och sinnessjukdom

Den amerikanske psykologen Lawrence LeShan har gett ut en rad böcker om psykiskt helande, parapsykologiska fenomenens innebörd och olika meditationsmetoder. De är alla variationer på samma tema, nämligen förhållandet mellan vår inre värld och den yttre. Hur förhåller sig vår upplevelse till den yttre verkligheten – och finns det överhuvud någon bestämd yttre verklighet? Upplever vi verkligheten – eller skapar vi den? LeShans tes är att vi samtidigt upptäcker och uppfinnar verkligheten. Genom att ställa in medvetandet på olika sätt kan vi komma i kontakt med olika aspekter eller dimensioner av verkligheten, som är så skilda att de ter sig som helt olika, alternativa världar som ömsesidigt utesluter varandra. Om detta handlar LeShans senaste bok, *ALTERNATE REALITIES* (Sheldon Press, London 1976, 232 sidor, £ 3.95).

En enkel liknelse kan visa vad LeShan menar: Genom att vrida på radions våglängdsinställning kan vi välja mellan olika program. Vi kan välja det ena eller det andra, men inte två samtidigt. Vi ställer in apparaten på en station och utesluter därmed alla andra. På i princip samma sätt kan vi ställa in vårt medvetande på ett av flera sätt att fungera, och därmed uppleva en av flera till synes helt skilda verkligheter. Ett litet exempel på hur lätt det är att skifta verklighet fullt viljemässigt: Läs ett för dig nytt stycke i den här Sökaren och koncentrera dig på att räkna alla *e* som förekommer i texten. Föreställ dig att det är ett viktigt prov i en uppmärksamhetstävling. Du får bara räkna en gång. Läs ungefär 15 cm av spalten. Koncentrera dig verkligen så att du inte missar något *e*.

Hur många *e* fick du?

Men vad handlade texten om? Om du verkligen koncentrerade hela din uppmärksamhet på att finna alla *e* så hade du efter en läsning knappast någon aning om innehållet i texten. I detta lilla experiment ändrade du din verklighet genom att koncentrera din uppmärksamhet på ett visst sätt.

Ett annat exempel: Ibland när vi dansar, spelar tennis, åker skidor, segelflyger eller lyssnar på musik kan vi för korta stunder komma i ett förändrat sinnestillstånd, där vi inte längre tänker på vad vi gör utan endast gör det. Vi upplever en total förening mellan oss själva och omgivningen. Vi är helt inne i processen, vi upplever den totalt utan att tänka medvetet. Efter en sådan upplevelse känner vi oss berikade och uppfriskade. Vi har upplevt ett förändrat medvetandetillstånd av den typ som de flesta meditationskolor avser att lära oss kunna åstadkomma oftare. Gemensamt för alla riktningar av meditation är en viss teknik, nämligen att göra en enda sak i taget och att endast ägna denna sak vår uppmärksamhet. Övningar som syftar till att lära oss detta kallas meditation. De är verksamheter som vill påverka vårt medvetande på samma sätt som gymnastik och träning vill påverka vår kropp. Men både gymnastik och meditation är mer än verktyg, de är discipliner och måste övas tålmodigt för att ha någon meningsfull verkan. Att göra en övning en gång har inget annat värde än att ge erfarenhet av just den övningen. Det gäller både för träning och för meditation.

I sina tidigare böcker har LeShan främst diskuterat två sätt att uppleva verkligheten, som han kallar *sensorisk verklighet* och *klärvoajant verklighet* (I LIV EFTER DÖDEN? diskuteras de i kapitel 17).

Den *sensoriska verkligheten* är sinnessjukdom, det sätt att uppfatta världen på som är nödvändigt för det biologiska överlevandet. Där är uppmärksamheten mest inriktad på att definiera skillnader, gränser, avstånd och likheter mellan förhållanden och "ting". Så snart man vill åstadkomma något på det fysiska planet är detta det enda riktiga sättet att "upptäcka och uppfinna" verkligheten.

Den *klärvoajanta verkligheten* däremot ger upplevelsen av alltings enhet snarare än uppdelningen i ting och händelser. Alla gränser i tid och rum är i den klärvoajanta

verkligheten endast illusioner. Allting är en enhet. Att dela in rummet i ting är lika meningslöst som att dela in tiden i förflutet, nuvarande och framtid – allting finns här, nu och överallt samtidigt. Händelser "inträffar" inte, de *är*. För att helt och fullt kunna uppleva denna verklighet måste man, om än bara för ett ögonblick, ge upp alla önsningar för sig själv och andra, eftersom varken man själv eller andra finns till som avgränsade enheter. I stället måste man tillåta sig själv att bara vara, vara ett med hela tillvaron. Man måste ge upp att göra och i stället *vara*. Detta sätt att uppleva verkligheten är inte särskilt användbart i sinnessjukas värld, och det skulle vara livsfarligt att köra bil i detta tillstånd. Enligt LeShan är det tre grupper människor som använder detta sätt: teoretiska fysiker som försöker förstå hur verkligheten fungerar, mystiker som söker uppleva enheten med universum, och mediala personer som söker nå paranormal information. Om vi ibland genom meditation kan lära oss att nå detta sätt att vara, kan vi leva rikare än om vi bara är begränsade till sinnessjukas verklighet. Alla de stora religionerna, hävdar LeShan, började med en mystiker som upplevde och beskrev både det sensoriska och det klärvoajanta sättet att vara. Men senare har i religionernas utveckling ett av dessa sätt att uppleva blivit ansett förnämare, och det andra har betraktats med missnöjsamhet. Den ursprungliga medvetenheten om båda sättens nödvändighet begränsades till rituella talesätt, som man inte längre förstår meningen av.

Det sensoriska sättet är nödvändigt för att klara den fysiska tillvaron, det klärvoajanta är nödvändigt för att finna någon mening i tillvaron.

I denna bok skriver LeShan om ytterligare två sätt att vara: det *transpsykiska* och det *mytiska* funktionsättet.

Den *transpsykiska verkligheten* kännetecknas av att varje objekt, varelse och händelse är en separat

enhet, som dock inte har någon klar gräns mot den helhet som utgör verkligheten. Det finns enorma krafter i kosmos, som kan dras till en lokal del eller situation. Detta kan åstadkommas genom en total koncentration av medvetande från en "våg" till en annan "våg". Kunskap om andra delar i universum kan komma på två vägar: dels genom observation som i den sensoriska verkligheten, dels genom medvetenhet om att vara en del av helheten och alltså uppfatta andra delar genom helheten. Ur den enskilda delens synpunkt har varje del fri vilja, men ur helhetens synpunkt är det redan bestämt vad de olika delarna kommer att göra, och deras handlingars resultat är redan registrerade.

I den sensoriska verkligheten är en aktivitet som bön nonsens; det finns inget sätt den skulle kunna verka på. I den klärvoajanta verkligheten är bön omöjlig, eftersom allt är en enhet och det följaktligen inte finns några separata delar att be för. Men i den transpsykiska verkligheten är bön tillämplig och verksam; den är ett sätt att rikta något av den oändliga kraften hos helheten mot en viss del. LeShan menar att det är i den transpsykiska verkligheten som mirakulöst helande kan inträffa. Den transpsykiska verkligheten är också förutsättningen för etiska regler som "gör mot andra som du vill att de ska göra mot dig", eftersom alla handlingar från en del påverkar helheten. Och delen själv får uppleva sina handlingars kvalitet gentemot andra.

Den sensoriska verkligheten visar oss hur vi ska överleva, den klärvoajanta ger oss skäl att överleva, den transpsykiska ger oss etiska riktlinjer för hur vi ska leva.

Det fjärde sättet att leva, det *mytiska*, reflekteras i en kulturs myter och legender. Det förekommer i skådespel, konst och drömmar. I denna verklighet finns det ingen skillnad mellan iakttagelse och symbol, föremål och bild, ting och namn. Objektivt och subjektivt kan inte skiljas åt. Allting kan bli identiskt med allting annat, kan betyda allting annat så snart förbindelsen är gjord. Varje del av något är likvärdig med helheten. Att kontrollera delen innebär att kontrollera helheten. Att veta någots verkliga namn är att ha makt över det. Att behärska symbolen är att behärska det som symbolen står för. Tid och rum bestäms av förbindelserna mellan ting och händelser. Om de är förbundna kan inte tid och rum skil-

ja dem åt. Ting och varelser har en bestämd "substans" eller "kraft" som avgör deras förmåga att påverka händelser. Den kan användas för gott eller ont, den är själv varken vit eller svart utan grå.

Sammanblandning mellan den mytiska och den sensoriska verklighetsbilden ger till resultat sådana verksamheter som magi, voodoo, besvärjelser, övertro, alkemi, astrologi, numerologi.

Att kunna växla mellan de fyra verkligheterna ger ett fullare och rikare liv. Men att uppleva exempelvis den klärvoajanta verkligheten och tro att dess lagar gäller i den sensoriska leder till att man beter sig på ett sådant sätt att andra människor stämplar en som galen eller sinnessjuk. En hel del beteenden som kallas sinnessjukdom kan ha denna bakgrund. Jag tror dock att den mytiska verklighetsbilden är vanligare hos sinnessjuka än den klärvoajanta. Det magiska tänkandet som man ofta kan höra schizofrena patienter uttrycka förefaller mig väl stämma med den mytiska verklighetsuppfattningen.

Vilken av dessa verkligheter är den sanna, den verkliga? Inte någon – de är alla fyra bara dimensioner, utsnitt ur den oändliga helhet som vi är för begränsade för att kunna uppfatta. Vi rör oss här mestadels i den sensoriska verkligheten. I benådade ögonblick får vi glimtar av de andra tre och anar större sammanhang än de som gäller i sinnessjukas trånga värld. Någonstans bakom allt detta finns den totala verkligheten, syntesen av alla fyra plus de ännu inte upptäckta.

Men det ingår i upplevelsen av alla fyra verkligheterna att den man just upplever verkar vara den enda sanna – alla andra ter sig ur dess perspektiv som illusioner. Att vara medveten om att de andra tre finns berikar livet – men att blanda ihop dem gör tillvaron i den sensoriska världen besvärlig och farlig för både en själv och andra.

Men varför flyr människor från den sensoriska verkligheten in i sinnessjukdom? Eller rättare sagt – flyr de, har de något eget val? Enligt den engelske psykiatern R D Laing kan schizofreni, eller psykos i allmänhet, ses som en i grunden "frisk" reaktion på ett sjukt samhälle eller på en omöjlig livssituation. Laing har skrivit en rad böcker på detta tema, och hans teorier har blivit livligt uppmärksammade. Man försöker också behandla psykos genom att låta individen "leva igenom" sin "inre resa". Man anser det nödvändigt att individen får

fullborda resan utan att bli hindrad av mediciner eller elchocker – då blir bara konflikten blockerad och olöst. Det låter vackert, men hur fungerar det i praktiken?

En skrämmande illustration till sådan psykiatri ger boken ANNA av David Reed (Bonniers 1977, 217 sidor). Reed skildrar med hjälp av dagböcker, brev och minnen hur hans hustru Anna åter blir psykotisk i maj 1973. Efter en tidigare sjukdomsperiod har hon tagit kontakt med en laingsk terapeut, och David är besluten att denna gång hjälpa henne igenom psykosens på det riktiga sättet. Han skildrar sina tvivel och farhågor och de närmast övermänskliga ansträngingar han gör för att stödja Anna, driven av sin kärlek till henne, men också piskad av sina skuld känslor. I den laingska modellen ligger nämligen en tung anklagelse – det är någons fel att någon blir sjuk. Annas beteende blir alltmer makabert och påfrestande för David och deras två barn. David vaknar en morgon just i tid för att hindra henne att strypa den äldste sonen. Nästa dag verkar hon plötsligt ha kommit ur sin psykos, efter sex långa veckor. David jublar, en stund.

På morgonen dagen därefter, den 20 juni, håller Anna bensin över sig och tänder på.

Hon förs till sjukhus där hon dör den 23 juli.

Det är en skakande läsning, som jag verkligen rekommenderar alla som någon gång har fascinerats av Laings poetiska syn på mentalsjukdom. Gång på gång måste jag fråga mig vem är mest galen – Anna, som på olika sätt signalerar att hon söker hjälp, eller terapeuten, som verkar så fastlåst i sina vackra teorier att han inte vill ta ansvaret att låsa in henne för att skydda henne från henne själv, och ge en aktiv behandling, som kanske hade kunnat bryta psykosens.

Bättre lycka hade då Mark Vonnegut, som i boken EXPRESS TILL PARADISET (Alba 1977, 245 sidor) berättar hur han insjuknade i schizofreni våren 1971. Han är son till den kände författaren Kurt Vonnegut. Efter att ha tagit sin fil kand i religionshistoria våren 1969 drog han med några vänner till en ödslig gård i British Columbia för att starta ett kollektiv. Man ville leva nära naturen, odla, föda upp getter och emellanåt uppleva andra verkligheter med hjälp av meskalin. Mark blev något av ledare för de andra, och deras förskräckelse blev stor när han plötsligt slutade sova och äta och behärskades alltmer av in-

billningar, visioner, röster, skräck och ångest. Hans vänner, som givetvis hyllade Laings synsätt, vågade till slut inte ta ansvar för honom längre utan förde honom till mentalsjukhus. Han hade då flera gånger börjat självmordsförsök men var lyckligtvis alltför förvissad för att kunna genomföra dem.

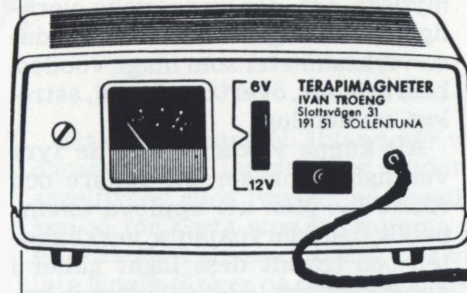
Marks skildring av hur schizofrenin bryter och rasar ut är något av det mest intensiva jag har läst. Alla de klassiska symptomen beskrivs lätt igenkännliga – det är märkligt hur han efter att ha tillfrisknat har kunnat återuppleva och skildra sin sjukdom med sådan frenesi, inlevelse och humor. Man måste verkligen vara rejält frisk för att kunna skriva sådant utan att bli sjuk igen!

Mark fick en doktor "som körde omkring i en skär Cadillac och hade bebisblå krokodilskor, vars kläder och smak och hela uppenbarelse skrek fascistisk andlig dypöl". Han visade inget intresse alls för Marks "inre resa" utan gav honom vitaminer i höga doser, psykofarmaka och elchocker enligt den omdiskuterade ortomolekylära psykiatrin. Mark blev förhastat utskriven, återintagen och inlåst igen och så småningom utskriven ganska frisk. Han lämnade kollektivet och "åkte tillbaka österut, fortsatte skriva, blev alltmer äckligt frisk och sund, tog lärarvikariat och jobbade som murare, började plugga igen för att lära mig mer om den biokemi jag plötsligt blivit så entusiastisk över, gjorde några turer runt kärleken innan jag föll, och försöker nu komma in på medicinska högskolan."

Trots Marks plågsamma upplevelser är detta en befriande bok. Den ortomolekylära modellen för schizofreni lägger inte skulden på någon – schizofreni ses rätt och slätt som en sjukdom i hjärnan som behandlas med vitaminer i höga doser, diet, andra mediciner och elchocker vid behov. Man anser att akut schizofreni ofta kan botas helt och hållet om patienten bara håller fast vid behandlingen länge nog. Mark lyckades. Jag vet inte om han nu är läkare; han har i varje fall blivit författare och gett ut flera romaner.

Boken avslutas med ett mycket läsvärt "brev till Anita", en flicka som nyss har drabbats av schizofreni. Schizofreni kan te sig som en förförlig "inre resa" i alternativa världar, och det kan vara alltför lätt att glömma vilket lidande den resande upplever på vägen. Mark är efter sina erfarenheter jordnära och praktisk, och avslutar brevet

MAGNETTERAPI – ett nytt hälsomedel

Pulsgivare
med 25 cm spole
Är den effektivaste
utrustningen för
hemmabruk
Pris komplett kr 325:–

Apparaten ansluts med stickkontakt till belysningsnätet. Den innehåller transformator och likriktare samt automatisk säkring (vissa typer en röd knapp). Spolen drivs från pulsgivaren som kan ställas på 12 eller 6 volt. Man kan själv känna efter vilken styrka man tycker känns bra.

Värdefull informationsskrift:

I skriften beskrivs kliniska försök och intressanta behandlingsresultat vid en mängd olika besvär såsom:

dåliga ryggar och leder, inflammations- och värtillstånd, nervvärk, muskelatrofi, kramper, astma m m.

Genom sin specifika förmåga att förbättra cellförsörjningen och att öka kroppsvätskornas permeabilitet har värdefull hjälp ofta nåtts genom magnetterapi vid så svåra åkommor som cancer, diabetes och MS.

Sätt in kr 10:– på mitt postgiro nr 25 20 64–1 så kommer skriften portofritt.

IVAN TROËNG Måsvägen 63, 312 00 Laholm

till Anita: "Stora insikter kan utvinnas ur schizofreni, men du får aldrig glömma att de varken kan bli till nytta för dig själv eller andra, om du inte blir frisk först."

Anm. Nils-Olof Jacobson är psykiater med intresse för bl a parapsykologi och alternativ medicin. Han har gett ut flera böcker, bl a "Liv efter döden?", "Meditationens vägar" och "Nya vägar till hälsa".

Tongil-familjen Forts

dess medlemmar, som i denna kyrkas budskap har funnit en stark motivation till ändrad livsinställning och ökat samhällsansvar, samt den frihet detta leder till. Det betyder alltså att medlemmarna ofta ställer höga krav på sig själva.

Friedhilde säger att Hillerdal och Sundström endast har tagit fram sådant som de ansett är negativt och utelämnat allt som skulle kunna

väcka sympati för Tongil-familjen. Hon påpekar också att nya religioner, särskilt sådana som får många anhängare och växer, alltid har anگریps av äldre, etablerade religioner, vilka kan känna sig hotade av nykomlingens framgång – mormonerna och kväkarna är ett par tidigare exempel.

– Vad situationen i Amerika beträffar har pastor Moons, och rörelsens, starka anti-kommunism lett till angrepp från den politiska vänstern. Unification Church är motståndare till den ateistiska kommunismen, vars materialistiska grundsyn ställer människan på samma nivå som en maskin, står i vägen för en fullkomning av såväl den enskilda som samhället samt hindrar, förbjuder och aktivt motarbetar en levande tro på Gud.

– Det faktum att pastor Moon är asiat, korean, kan också förklara en del av motståndet mot honom. Det kan även vara så att "moonisternas" intensiva engagemang i sin troskrämmer en del människor som är vana vid en mer bekväm och mindre självupppoffrande tro.

SM

Personligt födelse-

HOROSKOP

ställes och tolkas. Mot postförskott 60:– + porto. En utförligare tolkning 100:– + porto. Rådgivning 60:– + porto. Sänd uppgift om födelsedag, klockslag och födelseort + namn & adress till

Astrolog Kaarina Lahtinen
Dämmegatan 8
252 42 Helsingborg

HOROSKOP

Mini-horoskop 17 sv/kr
Udförligt
personligt horoskop 46 sv/kr
Progressivt årshoroskop 46 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen
Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj
Danmark

PERSONLIGA HOROSKOP

Karaktärshoroskop, partnerskapshoroskop och svar på direkta frågor göres och sändes mot postförskott. Inga förutsägelser göres men råd gives gärna om bästa tiden för att handla så att bästa resultat uppnås. Alla horoskop kostar minst 100:–, karaktärshoroskopen kan fås för 100:–, 150:– eller 200:– beroende på önskad utförlighet. Ange dag, månad, år för födelsen och om möjligt även klockslag och plats. Många nöjda kunder. Porto tillkommer.

KENTH SKOGLUND

BOX 2018, 824 02 HUDIKSVALL, TEL 0650/163 89

ORGON-ENERGI REICH och EROS

– Wilhelm Reichs teori om livsenergi

HOLOGRAM och PSYKOBIOFYSIK

Ny modell för hjärnan och universum:
Helheten finns i alla delar.

Rapport från en konferens om fysikens gränser: Ryms psykiobiofysik inom den moderna fysiken?

- Slagrouteutflykt nära Stockholm
- Kirliankonferens i New York.

Diskussion med Stanley Krippner, internationell forskare, om Kirlianfenomenet, Fantom-effekten och ev kosmisk minnesbank.

Krippner kritiserar Uri Geller, och, inte minst, hans motståndare.

Läs om detta, och annat i MEDIUM för Psykiobiofysik nr 9. Pris 6 kr+postf avg. Beställ från Föreningen för Psykiobiofysik, Fjällgatan 23 A, 116 45 Stockholm.

Vad vet vi, egentligen, om skedböjning, telepati, healing, Kirlian-fotografering, liv efter döden m m? Du som inte bara vill tro utan även veta fakta, bli medlem i Föreningen för Psykiobiofysik, läs tidningen MEDIUM och ta del av den fascinerande forskningen. MEDIUM är den enda tidning i Sverige som genomgående informerar om den tvärvetenskapliga forskningen inom området.

ECKANKAR

När individen i ECK väl förstår ECKANKARs grunder, söker han inte längre, utan han blir en Andlig Vägfarare på ECKs väg. Han ser att sinnet inte är makt. Denna uppenbarelse skakar var och en, som är präglad av läran att rätt tänkande kan lösa alla ens fysiska eller andliga problem. Den Levande ECK-Mästarens roll är att leda chelan ut ur mörkret och in i det högsta rikets gudomliga ljus.

Sri Darwin Gross.

ECK – Den Hörbara Livsströmmen.

ECKANKAR – Den Totala Medvetenhetens Väg.

Chela – Andlig studerande.

Ett urval av ECKANKARs böcker:

Litteratur på svenska:

ECKANKAR – Ett sätt att leva.5:-
Tigerns Tand25:-
Främlingen vid Floden18:-
Nyckeln till ECKANKAR10:-

Litteratur på engelska:

ECKANKAR – Key to Secret Worlds ..15:-
Herbs – The Magic Healers15:-
Dialogues with the Master35:-
The Spiritual Notebook35:-
The Far Country35:-
The Flute of God40:-
ECKANKAR Compiled Writings40:-
The ECK-Vidya50:-
In my Soul I am Free15:-

Böcker kan beställas från ECK-Centret, som har öppet för allmänheten varje torsdag kl. 19.00 - 20.30 (ej helg).

VÄLKOMMEN

ECKANKAR
Stockholm Satsang Samfund
Gästrikcgatan 18
113 34 STOCKHOLM
Tel. 08/30 77 56

BUDDHASASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:–

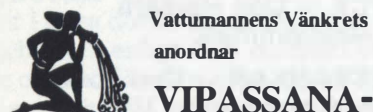
Buddhas tal till Kalarnafolket/ Talet om rätt syn
40 sidor, ca 19:–

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:–

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:–

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Vattumannens Vänkrets
anordnar

VIPASSANA-

meditation på Ljusbacken, Delsbo
8–18 augusti, kursavgift 550:–;
anmälningsavgift 150:– insättes
snarast på postgiro 42 22 42–8.

Bra begynnelseböcker:
Suzuki, Zen mind Beginners mind
28:–.

Dhiravamsa, The way of non-attachment 35:–.

finnes på VATTUMANNENS
BOKHANDEL, Drottninggatan 83
Box 450 96, 104 30 Stockholm.

Ⓣ Rådmansgatan

HOROSKOP

Ditt personliga födelsehoroskop handtecknas och tolkas. Uppgift om tid och plats för födelsen erfordras.

Mot postförskott.
65:– + portoutg.

Astrolog Per Dahlin
Pl. 1253, 830 43 Ås

Den heliga

BIRGITTA

Birgitta är Nordens största helgon. Buddha är grundaren av världens högsta religion. Talrika jämförelser mellan dessa två samt med Kristus och Muhammed ger övertygande bevis på Birgittas unika storhet och profetiska kraft. Ingen i detta land har som hon uttolkat evangeliernas hemligheter. Ingen har som hon avslöjat den hemska sanningen om avgrundens fasor och ingen kan som hon leda en desorienterad kyrka rätt.

En omvärderande, faktafylld bok på 90 sidor som sänds portofritt för 10 kr i brev eller till pg 32 42 50-0. I enklare utförande 5 kr portofritt.

**FÖRLAG
PER GLANELL
590 98 EDSBRUK**

Kontakt

Förtidspensionerad och mycket enstörig 37-årig man söker snäll och förstående kvinna. Är intresserad av yoga och österländsk religion. Jag har healingkraft under utveckling. Jag är inte intellektuell men har ändå mycket djupa livsproblem.

Svar till "Stockholm", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:– i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:–. Moms inräknad.

SPRID KÄNNEDOM OM SÖKAREN!

Livsåskådningsvecka med rörelser i tiden 2–9 juli 1978

Föredrag och diskussioner
Medverkande: Ingrid Nyborg-Fjellander, LKK; Sigurd Westerlund, Martinusrörelsen; Tony Eckardt, Föreningen för psykiofysik; Curt Berg, TS; m fl.
Kursledare: Juno Borensjö och Olle Wedholm.

Pris kr. 525:–

ÖSTAGÅRDEN

Östavägen 28, 150 32 Stallarholmen (mellan Mariefred och Strängnäs)
Tel 0152–407 79.

KRISTEN DJURETIK

Djuretik heter en nyutkommen bok av Jarl Hemberg, som är docent i etik och religionsfilosofi i Uppsala. Boken är en utredning gjord på uppdrag av Svenska kyrkans biskopsmöte och utgiven på bokförlaget Verbum.

Boken ger inledningsvis en idéhistorisk översikt av de filosofiska och teologiska tankeströmningar som bestämt människans beteende gentemot djuren. Därefter följer en redogörelse för olika aktuella djuretiska ståndpunkter. Hemberg klassificerar dem i tre grupper: den moderata, den emotionella och den radikala. I ett särskilt kapitel beskrivs det gynnsamma läge djuretiken kommit i genom det nya, ekologiska tänkandet.

Hemberg polemiserar mot den radikala ståndpunkten, som han kallar "animalism". Denna ser inte någon fundamental skillnad mellan människan och andra djur och tillerkänner därför djur samma rättigheter som människor. I stället skisserar Hemberg en djuretik på kristen-humanistisk grund. När han avslutningsvis drar de praktiska konsekvenserna av sin syn, visar den sig vara närmast moderat. Den medför nämligen inga principella avståndstaganden från sådana fenomen som djurfabriker, jakt, sällskapsdjur och vivisektion. Författaren inskränker sig till att kräva ökad kontroll och undvikande av onödigt lidande.

Hemberg belyser hur den bibliska synen på människan som "skapelsens herre" kan ha bidragit till den herradömesideologi som rättfärdigat exploateringen av naturen. Djuren har endast haft instrumentellt värde för männi-

skan, inget egenvärde. Genom att frälsningen reserverats för människan enbart, har skapelsen i övrigt lämnats åt sitt öde. Kristendomen har också genom sin monoteism bidragit till naturens avsakralisering. Det är symptomatiskt att i miljötankandets fotspår idag följt ett ökat intresse för naturandar, naturreligioner och panteism. Tyvärr innehåller inte Hembergs bok någon redovisning av andra religioners natursyn. Enligt min mening är det avgörande om människan ser sig som en del av naturen eller som stående utanför eller över naturen. Det är inte av en tillfällighet Indien är det enda u-land i världen som har en djurskyddslag. Och vem erinrar sig inte indianhövdingen Seattles vackra tal om människans ansvar för naturen inför den amerikanska senaten? Eller den mexikanske indianen don Juans bön om förlåtelse när han måste döda ett djur eller plocka en ört? Dessa religionstyper står utan tvekan närmare den moderna, ekologiskt orienterade naturvetenskapen än vad västerlandets tre stora uppenbarelsereligioner gör. I dagens kris-situation är det också österländskt inflyrande rörelser som teosofi och antroposofi som lämnar teoretiska och praktiska bidrag till lösningen av miljödilemmat.

"Att vara människa" skulle enligt Hemberg vara så unikt att människan måste särbehandlas. Eftersom han inte ens vill stödja sig på kvalitetskillnader mellan djur och människor, kan jag inte se annat än att han företräder en extrem sk artism, d v s han förbehåller rättigheterna för den egna arten utifrån irrationella och instinktmässiga skäl,

Han frånerkänner visserligen inte djuren rättigheter, men vid behov får människan åsidosätta dessa rättigheter. Hemberg är indignerad över att artism jämförs med rasism. Men om rasismen kan sägas inskränka sin solidaritet till den egna rasen, så inskränker sig artismen-humanismen till den egna arten, människan. Animalisten, som snarare borde kallas "vitalist" eftersom han oftast baserar sin djuretiska hållning på principen "vördnad för livet i sin helhet", är däremot universell i sin solidaritet. Många djurvänner vänder sig till kristendomen i tron att finna stöd för sin ståndpunkt i den kristna kärleks-tanken. Av Hembergs bok framgår att åtminstone inte de etablerade kyrkorna tolkar kärleken så radikalt att även djuren utan inskränkningar omfattas av den.

Tvärtom vill Hembergs bok genom filosofisk argumentation underbygga och konservera en gammaldags djuretisk syn. Vi är idag inne i en utveckling där vi, antingen vi vill eller ej, av naturnöd-vändighet tvingas till en ny, radikal natursyn, livshållning och livsstil. Vegetarism blir alltmer en global nödvändighet. För att återuppnå biologisk balans måste vi avstå från genmanipulationer och avel, från naturvidrig vetenskaplig, teknisk, industriell och medicinsk utveckling. De ekonomiska och politiska grundvalarna är i gungning. En del upplever detta som ett hot. Andra ser det helt visionärt som inledningsskedet till en ny tid med bättre villkor på alla livets områden. Det är nödvändigt att välja sida: vill vi spjätta emot eller lyftas med?
Björn Sahlin

Profeten

Av Sven Rosén

Du kommer att få kraft härifrån!

Ebba Richert debuterade som författare 1937 med en roman i norrländsk industriarbetarmiljö. Hon har sedan dess fortsatt på den realistiska linjen fram till en vändpunkt i hennes författarskap 1967. Då utkom hon med självbiografen "Vem är jag" där hon berättar om sitt eget liv och kontakterna med andevärlden. På något vis tycker jag att det finns inslag i hennes författarskap som påminner om Jan Fridegård – främst då realismen och andevärlden.

I samband med en hjärtoperation 1962 blev hon mycket oroad av en vision; en diffus man som stod vid sin egen döda kropp. Hon talade in upplevelserna på en bandspelare, och detta blev sedan underlag för en bok som växte fram ge-

nom en serie underliga händelser. Sommaren 1975 skrev Ebba Richert färdigt *Ingen död* (Barry Press, ISBN 91-7400-075-6), boken om en bortglömd ungdomsbekantskap som genom märkliga skeenden ger sig till känna. Denne "Blå-Ole" visar sig "levande" tio år efter sin död, och hans budskap är just att det finns ingen död. "Blå-Ole" ger författarinnan stöd och inspiration att arbeta fram boken/budskapet, och därmed visar han också på andevärldens möjligheter att göra sig påmind och ge kraft, men då arbetet är avslutat blir han borta definitivt.

Jag upplever skildringen som mycket trovärdig, men självklart är det här inga lätta frågeställningar. I ena änden kan

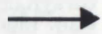
vi ha klarlagda dokumentationer, exempelvis beträffande "Blå-Oles" härkomst etc – i andra änden har man påstående som man måste tro på eller inte, exempelvis beträffande själva huvudbudskapet "ingen död" eller utsagor om andevärlden med superledare etc. Ebba Richert skriver själv i förordet att språket förbryllar henne, det känns valhant, och bitvis främmande. Hon har gjort viss stilbearbetning men ursprungsformen finns ändå kvar och hon skriver att det finns skeenden hon själv inte förstår.

Är detta ett möte mellan vår egen värld och en andevärld? Läs och begrund denna vackra bok, såväl omslag som innehåll!
Ingvar Selin

BÖNBOK FÖR POLITIKER

Kerstin Anér har på Proprius förlag givit ut en bok med två titlar: *Gud här. En politikers bönbok*. Det som innefattas i titeln Gud här är predikningar eller andra bibelutläggningar av Kerstin Anér eller egna tankar i anslutning till Bibeln, ofta till Psaltaren. Allt detta kan knappast vara av större intresse för den som inte har samma Gudsbild som Kerstin Anér eller den som tror sig ha funnit att Bibeln är en förvirrande bok, som tycks tala till tanken mer än till själen hos många kristna.

Men mitt ibland Kerstin Anérs i och för sig intressanta bibeltolkningar eller utläggningar av den kristna tron kan man hitta det som är hennes egen alldeles speciella gåva, en robust och praktisk levnadsvisdom med kristet förtecken. Hade hon renodlat denna linje, kunde boken ha blivit en bönbok för politiker, användbar, lättillgänglig och så tunn att till och med den betungade skara av människor, som den vände sig till, kunde få tid att läsa den ofta. Ett urval av Kerstin Anérs kloka tankar och goda råd har jag tagit mig friheten att här formulera som böner:

Vilken underbar bönbok det kunde ha blivit, inte för politiker bara utan för alla som vill förändra vår värld till det bättre. En bok full med konkreta, "världsliga" viktiga böner, framvuxna ur en människas hjärta som läser sin bibel och praktiserar sin kristendom.

Birgit Cars

Hjälp mig

Hjälp mig

Lär mig

Hjälp mig

Hjälp mig

Befria mig

Hjälp mig

Hjälp mig

Lär mig

Befria mig

Bevara mig

Hjälp mig

Hjälp mig

Tag bort

Lär mig

Hjälp mig

Hjälp mig

Lär mig

Hjälp mig

Lär mig

Låt mig

att inte ta siffror för människor, propaganda för fakta, egen framgång för folkets bästa. att inse, att samhällsproblem inte plågar samhällen, men människor.

att inte missbruka makten. att motstå våld och förtryck och att stå för min egen åsikt. att ta på mig mitt ansvar och acceptera min egen väg. från min räddhåga.

att stå ut med konflikter och uträtta det som måste uträttas. att vara närvarande i mitt arbete med hela min människa.

att arbeta utan tanke på lön och fastän jag inte får se resultatet. från avundsjuka, prestigelystnad och begär efter det som är onödigt. från överansträngning och omåttlig stress.

att vara lugn, vänlig och humoristisk. att icke av tanklöshet eller hårdhet såra andra.

mitt högmod. att bli generös.

att känna, hur dyrbara människor är och att kunna älska dem även i bullret och trängseln.

att tro på mitt eget och andras värde. att lita på andra.

att stå på de förtrycktas, inte förtryckarnas, sida.

att vända ryggen åt det dåliga och se och tänka på det rätta förhållandet i stället för att älta egna och andras oförrätter.

vilja bli av med mina missgärningar och med alla de fördelar som följer med dessa.

Två hälsoböcker

Meta Strandberg, som för ett par år sedan kom ut med en instruktiv handledning i växtodling enligt organisk-biologiska principer, "Odlas utan gifter", har nu med sin bok *Baka nyttigare* gjort en ny betydelsefull insats i den pågående allmänna hälsokampanjen. Förhoppningsvis kommer denna hennes bok att verkligen utöva ett märkbart inflytande på de svenska hemmens bakvaror, eftersom den är utgiven på det stora ICA-förlaget med dess tillgång till effektiv propagandaapparat.

Brödet intar ju som kostgrupp en mycket framskjuten position i vårt folkhushåll. Desto viktigare är det då att just detta födoämne är så allsidigt och näringsriktigt sammansatt som möjligt i fråga om vitaminer, mineralämnen och andra näringsdetaljer. Bröd bakat

av vitt eller finsiktat mjöl uppfyller inte på långt när dylika krav, det må vara aldrig så "berikat". Det har dessutom en förstoppande inverkan på tarmen, eftersom de för "peristaltiken" så viktiga grovämnen – kli, groddar etc – helt lyser med sin frånvaro. Detta är något som näringsfysiologer och hälsoprofeter – på såväl akademisk som mera "folklig" nivå – varit medvetna om alltsedan vitaminernas upptäckt. Numera vet varje normalt begåvad människa, att det grova fullkornsbrödet, av råg eller sammalet vetemjöl, absolut är att föredra från hälsosynpunkt. Alltför många upptäcker att det även är att föredra av smakskäl. Och detta faktum blir desto påtagligare när man har en så utmärkt bakhjälp som Meta Strandbergs bok. I den finns nämligen en uppsjö av recept

på matbröd såväl som finbröd i alla variationer och med kryddor och ingredienser som kan tillfredsställa de mest skilda smakriktningar. Och tro inte att den förträffliga boken helt fördömer sådana läckerheter som tårter och baskelser. Visst inte! Det finns recept på sådana också. Men de är "näringsriktiga". Och har man provat dem, så vet man att de ingalunda står de traditionella konditorivarorna efter i smakhänseende. Och då de alltså innehåller idel sunda ingredienser och är bakade av gott samvete, bör man ju även kunna njuta dem med gott samvete!

*

Groddar är den senaste stora slagern på hälsokostfronten. Längre har vi känt till att s k vetegroddar utgör ett värde-

fullt näringstillskott på grund av sitt rika innehåll av B-vitaminer, E-vitaminer och diverse mineralämnen m m. Men vetegroddar är i själva verket inga egentliga groddar utan bara de torra groddämnena som kvarnindustrin rensar bort vid framställningen av det vita vetemjålet. Nej, de groddar som nu är så i ropet är något helt annat: de kompletta, levande, saftiga groddarna av vissa slags bönor, ärtor m m. Visserligen har mansedan gammalt haft på känn att sådana groddar innehåller ämnen med hälsofrämjande egenskaper, men det är först på senare år som man undersökt dem mera närgånget vetenskapligt och som "groddprofeterna" riktigt fått vind i seglen. Dessa, profeterna alltså, har mest varit hemmahörande i det stora landet i väster, där en av de mer energiska heter Ann Wigmore – och det är till stor del hennes lärdomar som åter-

ges i Per och Gita Sellmanns nyligen utkomna bok *Allt om groddar* (Tidskrift för Hälsoförlag).

Ann Wigmore är född i Litauen men utvandrade vid unga år till USA. Ett sjukdomsfullt liv förde henne in på näringsstudier, och en kostomläggning enligt vegetariska principer – med groddar som viktig beståndsdel – förvandlade henne från ett "fysiskt vrak" till en frisk och glad och effektivt arbetande människa. År 1963 kunde hon öppna ett eget hälsoinstitut, Hippokrates Health Institute i Boston, varifrån groddinformation nu sprids över världen inklusive vårt land.

Amerikanska undersökningar har visat att vitamininnehållet i en växt är speciellt högt under groddstadiet. I vissa fall ökar det då med flera hundra procent i jämförelse med innehållet i det torra fröet. Det är därför som det

har sin betydelse att vi ersätter en del av den vanliga bröd- och grötkosten (cerealerna) med saftiga spirande groddar. Och var och en kan själv odla sina groddar. Det är hur enkelt som helst och dessutom relativt billigt. Den lilla boken ger goda och lättfattliga instruktioner.

Till de vanligaste och lämpligaste groddväxterna hör mungbönor, kikärter och blålusern ("alfalfa") men även krasse, bovete och linfrö går bra, liksom naturligtvis de vanliga sädeslagen. Och i boken finner vi en samling recept till smakliga rätter där groddarna ingår som huvudbeståndsdel: sallader, varmrätter och härliga groddsoppor. Det är bara att sätta i gång. Vår hälsokost är inte så bra, att den inte kan bli än bättre!

Nils Kalén

En positivt tillrättalagd TM-bok

Journalisten Britt Martiin har skrivit en liten bok om transcendental meditation, TM, som utkommit på ICA-förlaget. Den heter *Meditation för dig. Lös upp stress med TM* och ger en allsidig och överskådlig bild av de potentiella möjligheterna i ett regelbundet utövande av meditation.

I inledningen berättar ett antal människor alltifrån hemmafruar till marknadschefer om sina personliga positiva erfarenheter av TM. Resultaten varierar från att sluta röka, dricka och tröst-äta till mera personlighetsutvecklande och terapeutiska erfarenheter. Bl a har man märkt bättre relationer till andra, ökad kreativitet och självkänedom.

Sedan följer intervjuer med olika meditationslärare. Man redogör mycket allmänt för tekniken och hur man skall förhålla sig till sin meditation – man skall ta tre månader på sig att meditera, även om man inte tycker sig få några resultat från början.

Leg läk Jaan Suurküla betygar att TM aldrig kan vara skadligt förutsatt att man noggrant följer instruktionerna. Han hävdar att känsliga människor inte löper risk att hamna i psykoser under de processer som startas av meditationen och att tekniken här endast har en positiv och stabiliserande effekt. Detta resonemang förefaller dock ganska aningslöst, eftersom det finns många erfarenheter av motsatsen.

Suurküla utvecklar sedan ett resonemang kring TM, stress och självförverkligande som i bästa fall kan ha en viss principiell giltighet. Det är sant att ökad tillgång till det förmedvetna och en öppnare, mer avspänd attityd till livet – påstådda effekter av TM – ger ökad möjlighet till personlighetsutveckling. Vad som inte är sant, däremot, är att TM

automatiskt och med nödvändighet leder till detta. Det är lika viktigt med de livserfarenheter vi gör, och vad vi lär av dem, liksom hela den livsattityd vi utvecklar. Så t ex kan en meditatör som avskärmar sig från viktiga delar av livet eller inte bryr sig om att bearbeta sina erfarenheter utan bara betraktar dessa som stressupplösning knappast öka sin personlighetsutveckling. TM är i sig heller ingen garanti för att människor inte underkastar sig världsfrånvända tankesystem och auktoriteter i stället för att leva och handla utifrån sig själva.

Resten av boken behandlar TM i olika områden av livet, alltifrån familj, samliv, psykoterapi och kreativitet till konst, idrott och religion.

Man hävdar att alla sidor av livet förbättras och berikas genom att utöva TM.

Det positiva med ett sådant synsätt är att det belyser och ökar förståelsen för egna möjligheter till personlighetsutveckling och de konsekvenser dessa får i ett större sammanhang. Vi är ju så ensidigt inriktade på att försöka förändra vår tillvaro genom att påverka de yttre omständigheterna och formerna enbart utan att beakta den obalans som uppstår när det inte finns en inre motsvarighet, eller att yttre förändringar kan framväxa ur inre.

Risken med en bok som denna är att den kan leda till en övertro på en teknik som sådan och en föreställning att man inte behöver känna något eget ansvar för sin personliga utveckling och att man därför avskärmar sig från andra möjligheter och synsätt.

Boken ger inte heller någon fullständig bild av vad TM enligt Maharishi är. Även om nybörjaren i TM inte märker så mycket mer än smussel med "ickere-

ligiösa" hinduiska ceremonier och en fullständig auktoritetstro, så representerar TM i Maharishis organisation ett tankesystem med helt världsfrånvända idéer om världsfrälsning via världsregering och guvernörssystem, konster att flyga, göra sig osynlig, oövervinnelig och gå genom betongväggar etc. Dessa saker visas betydligt större intresse än hur den mediterande människan skall få hjälp och vägledning i sin egen meditationsutveckling. En konkret följd av detta är att 9 av 10 slutar att meditera och att många, även meditationslärare, mediterar på fel sätt eller bara sitter och dåsar, vilket gjort att många oberoende forskare rapporterat svårigheter vid sina undersökningar av meditationstillståndet, t ex Luthé, Otis, Bräutigam m fl.

Britt Martiin har själv enligt bokens förord haft stort personligt utbyte av TM och det är förståeligt att hon velat ge en lättillgänglig och positiv bild av denna teknik, men det kvarstående intrycket av boken är att den ger en väl tillrättalagd bild av TM och dess effekter.

TM ger en möjlighet till utveckling, men det är långtifrån säkert att denna utveckling fortsätter efter de första nybörjarresultaten. För att detta skall ske krävs hjälp och vägledning genom de processer som meditationen ger upphov till, en klar förståelse för vad som är relevant och närliggande för den enskilda människan utöver tillfällig avspänning, samt en livsattityd som inte fjärrar utan närmar individen till hennes eget livscentrum.

Eva o Stefan
Heinstedt

SM:

MÖRKT 1900-TAL

Man kan vara glad och tacksam för att man bor i ett land som Sverige. Det tycker man ofta, när man tar del av vad massmedia informerar om förhållandena i många andra länder. Ja, det demokratiska samhällssystem vi har och den ekonomiska utvecklingsnivå som vårt land befinner sig på är en bra grund för att bygga vidare på det goda samhället. Vi har lyckligt sluppit kommunismens tvångströja, fascismens brutalitet och u-ländernas knapphet.

Men, det finns också förfärande brister i det land där vi lever. Ja, det kan mycket väl hända att våra efterkommande, när de om 100 eller 200 år blickar tillbaka på detta århundrande, betecknar det som "det mörka". Vi föraktar medeltiden och kallar den "mörk", och vi har gärna en överlägsen attityd till 1800-talet som vi uppfattar som oupplyst jämfört med vårt eget århundrade.

Men vår tid är fylld av misstag, okunnighet, egoism – även här i vår relativt lyckliga del av världen.

1. Ett av de mörka inslagen i vår tids Sverige är nog behandlingen av djuren. Hänsynslöst utnyttjar vi

dem i djurfabriker, vetenskapliga experiment, nöjesjakt m m. Djuren behandlas som själlösa saker, inte som de levande, kännande och tänkande varelser de är, vilka upplever glädje och sorg, tillfredsställelse, rädsla och smärta. Djuren – i synnerhet de högre stående arterna – påminner om oss. Naturligtvis "tänker" djur, fast på en annan nivå än vi människor. Djuren bör tillerkännas klara rättigheter utifrån deras egna intressen, inte utifrån våra. I vårt mörka århundrade förtrycker vi djuren. Det skall vi sluta med.

2. Ett sorgligt men tidstypiskt inslag i vårt samhälle är miljöförstöringen. Vi misshandlar naturen, sätter naturliga livssammanhang ur spel och skadar därmed, indirekt, även oss själva. För en storstadsbo är förgiftningen av den luft vi skall inandas ett särskilt allvarligt missförhållande. När får vi en kraftfull folkrörelse, som kräver ren luft i städerna? Ännu kommer endast små opinionsungar till synes i den frågan.

3. Ohälsosam livsföring kännetecknar vårt århundrade. Luften i

storstäderna är inte lämplig att andas in, vattnet, som kommer till oss i vattenkranarna, är inte lämpligt att dricka, maten, som säljs i affärerna, är inte lämplig att äta. Odlingsmetoderna i lantbruket förstör födoämnen. 1900-talet förstår inte att människokroppen är utbildad i naturen, anpassad till naturen och att den inte klarar att ta hand om onaturliga ämnen, utan att försvagas och insjukna.

4. Bilismen i Sverige dödar årligen omkring 1 100 människor och skadar omkring 50 000, varav 15 000–20 000 svårt; 1 500–2 000 blir invalidiserade. Denna slakt och lemlästning accepterar 1900-talet. Domen över vårt århundrade kommer att bli hård.

5. Vår tid präglas, liksom säkerligen också gångna tider, av egoismen, enligt vilken var och en ser till sitt. Sådana värden som gemenskap, medmänsklighet, hänsyn har ännu inte blivit en självklar grund för samhällslivet. Kyla, inte värme, råder ännu i landet.

Men nya idéer som strider mot de mörka inslagen i 1900-talet, har fötts, och sprids.

SÖKAREN

Nr 6 1978 Årgång 15
Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47 –8
Bankgiro: 372 –8128
Telefon: 08/69 60 27
Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1978
ISSN 0038-0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 60: –
Halvår 32: –

Annonspriiser (moms tillkommer):
Helsida 650: –, halv sida 400: –, småannonser 15: – per spalt-cm men minst 45: –.

INNEHÅLL:

Jan Vintilescu:

En upplyst indisk mästare 2

Pyramidkraft – finns det? 9

Var är Said Bouhamsy? 10

Kan reinkarnation förklara vissa karaktärsdrag och fobier? 12

Vad är sanning om Tongil-familjen? 14

Alf Ahlberg:

Bröderna Karamasov, ett litterärt storverk 16

Vad kan man tro? 18

Nils Wiklund:

Nya stöd för att de paranormala fenomenen inte existerar 21

Nya Partiet 24

Nils-Olof Jacobson:

Alternativa verkligheter, mystik och sinnessjukdom 28